

3298
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ईट न-१

Title न्यायभेद प्रकाशः

Author _____

Extent ५६ पत्र Age सं. १८-८०

Subject न्याय

ईट न-१ पत्र
(५६)

ने.ई.ट

७-१०-९०

अथन्यायभेदप्रकाशप्रारंभः
नं १२३३ अक्षर १६ पंक्ति १३

नं. ई. ट. ग. १
आश्विनमेव प्रकाशः
पूर्वपत्रम्
आश्विनमेव
प्रतिपदम्
श. १८९५ वि

मे. ३०. ओं नमो भगवते वासुदेवाय माघाविद्याप्रकृतिवि
 १ नियुद्धीयते दृष्टमनेन तस्मात् हिते त्रिभुवनमयी सृष्टिमे
 तां वित्तुनु आतंदोहं वित्तिनहं मिदं मन्मयं सर्वं
 मिथ्यं यः संश्रौति प्रकृतिमयगिरा तंतुमोभिन्नमीशं
 मोदाय स्पृहया लवः प्रकृतिगिरो अद्रालवोत्पन्नजौ
 तर्कैर्दृक् विभावनामुत्तरां व्याजेन निद्रालवथमे
 देहवत्प्रागगतेऽपि सहसा तन्मूलवच्छादसात्कैवल्या इ=
 नार्पितया लवः अराउत्तसद्युक्तिदयालोर्मम भेदर
 तपरिश्रान्तो नार्किवोरावयामिकाः अनोवेद्यानि का
 नस्तनान्निरस्यत्येषा दृक् रस्य देहादेस्तान्विका इ
 दसत्यमात्मन्मजस्ततां मुमुक्षुरागितभेदास्तीत्यतो भे
 दानिरूप्यतो नसाधीः क्वचिदप्यस्तियत्र भेदानभा
 सतो अतएव न तन्मानेयन्नभेदप्रमाणकं तथाहि

५६५

सहोवाचैतद्धेतुदहं रंगार्गिवाहाराणां अभिवदन्त्य
 स्तरत्रमलनष्वद्वयमदीर्घमलोहितमस्त्रेहमद्वय
 यमनमोवायुनाकाशमसङ्गमस्पर्शमगंधम
 यदुक्तमश्रोत्रमवागमनोनेजरस्कमप्राणम
 मुखमनामागोचमजरममरमलयममृत
 मरजोगरुश्रावमादिबुद्धमसम्पृमपूर्वमन
 परमनन्तरमवाह्यनतदज्ञातिकंचननतदज्ञतो
 तिकश्चनेति प्रकृतप्रकृतावस्थूलमित्यादावन्त्यो
 न्याभावात्सकभेदस्यैव न ज्ञानं तस्याव
 स्थूलं यश्च पुरीषादितं भिन्नं ब्रह्मेत्यर्थं यवमराउ
 युन्मनः अरुतिताद्विन्नं ब्रह्मेत्यर्थं ब्रह्मप्रकृमा
 ३ तं अस्थूलमिति स्थोलात्पन्नाभाववदित्यर्थं श्र
 तिचेत तस्यापि वै धर्म्यभेदस्य न दुःस्य च तस्या

मे. २. चान्योन्याभावाप्यभेदप्रतिपक्षार्थमेवहि वैधर्म्या
 २ मिधानमन्यथाभिधातानर्थक्यप्रसङ्गात् न तद
 श्रोतिकंचनोत्तिनद्रूपकंचनात्मकं नाश्रोतितव्या नं=
 श्रोति. न वा कश्चिदात्मानद्रूपव्याश्रोतिकेताप्या
 त्मना क्षेत्रज्ञेन तेन तत्संवध्यते विभुत्वे. संयोगका
 रणान्धतरकर्मोभयकर्मवयवसंयोगानुपप
 न्नोसंयोगाभावादिनिस्वरूपवर्णनं. एवं एतयोः स
 म्युत्पत्त्याश्रोतिय इह नानेव पश्यतीति श्रुतिरपि
 भेदे मानं स पुरुषो भूत्योः संसारान्मृत्युं संसारमा
 श्रोती पुनः पुनः संसयति य इह नानेव पश्यतीति न
 त्ववस्तुगत्येव न नापश्यतीत्यर्थान्निश्चयपदसंश
 गन्ति. अथान्यथातानापापश्यतीत्येव स्यात्स
 किल एकोऽहं सांख्येनो भवतीति श्रुतिरपि भेदः

२

परा. अन्ये तु इहकारः क्षेत्रज्ञाभेदमाना इत्यर्थस्य स कि
 लेत्यनेत्यनेन धननान् न त्वमसीति श्रुतिरपि भे
 दपरा. युष्मदुद्भूतगम्यमानमिन्द्रसंयोज्य विष
 यत्वात्. न तु तद्विनीयमसीति श्रुतिरपि भेदना
 त्पार्थिका तद्रूपद्वितीयं तासि अमृत्युपरागणानी
 धा यत्. अन्यथा हि देतनासीति अमृत्युपरागमात्रेणो
 वनिषेधः स्यात् य एवं वेदादितीयं ब्रह्मेति श्रु
 तिरपि ब्रह्मातिरिक्तपदाप्येता तान्नेस्वीकार एव ब्रह्म
 णो ब्रह्म प्रातियोगिकभेदस्यैव निषेधान् धर्मि
 विशेषसमाभिव्याहारवलेभै नैव तथैव त्पत्तेः
 यथे ह नू म्माडले एव एव न रपतिरिति वाक्याद्वाज
 गतनालात्वव्यतिरेकः प्रतीयते न तु हस्त्यश्या
 दात्तादीनामपि यथावा इह कानने किंशुकरे

मे. प्र. तरु रेक एव न वृत्ता मेत्याभिधाने किं श्रुत गत मेव ना
 ३ नात्वा निविध्यते. ननु शालतमालहित्रालादिगत
 मापि एकमेव न भूतात्मा भूते भूते व्यवास्थितं एक
 धावदुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदित्याद्याधिमेदा
 विरोधे जन्ममरणाप्रबंधेन बाल्यकोमारभेदेतर
 बाभिन्नेषु शरीरेष्वेकपव भूतसत्यमात्मा क्षेत्र
 सो व्यवास्थितो न तदेव रूपं दत्तशरीरभेदवज्ज
 नममरणाप्रबंधेन शरीरेभ्यः प्रकृतिभेद इत्यर्थात् आत्म
 यथा एकधा एकप्रकारको जलसंज्ञो बहुधा बहुप्रका
 रको दृश्यते तरङ्गप्रसङ्गे. तथा तरङ्गवदिति वयल
 जन्ममरणाप्रबंधाभिन्नशरीरावच्छिन्न एक एवात्मा
 बहुप्रकारको दृश्यते तथा हिक्वापि जन्मानिराजा
 हक्वापि स्थूलोहमित्येकमेवात्मानमाविद्याशा

शीराक्षरीरेसमारोप्य प्रकारवैचित्र्येणावेति एवं च
 द्वे ब्रह्मरागीवेदितव्ये परं चापरमेव चेति श्रुतेर्भेदोऽर्थः
 फुट एव न प्यादामुपस्था सहजा सरवा यौ समानं च
 दांपारि प्रस्वजा नेतयो रेकाः पिपासं स्वादन्य न म्ना
 न्योन्ययाभिभिचाकशीति कतिः साक्षादेव भे
 दमाह किंच यत्र श्रुतौ भेदोऽर्थः प्रत्यायायेवा
 दित्वं बहुत्वाद् द्विस्तत्र भेदात् भूतधर्मप्रतिप
 न्नो भेदप्रतिपत्तिरावश्यको. यथा सहस्रशीर्षा ७
 रुवहृत्यादौ प्रकृत्यर्थ एव बहुत्वं. विभवे देवा सम्रा
 गतेत्यादौ प्रत्यर्थः क्वचित्सम्बन्ध एव भेदाविना
 भूतः प्रतीयते. यथा तद्विष्णोः परमेपदमित्यादौ य
 थावाग्निरेपत्यं प्रथमं तिस्रायमित्यादौ क्वचित्
 कार्यकारणभावो भेदाविना भूतप्रतीयते यथा

भेदप्र. निहोत्रं जुहुयात् स्वर्गकाम इत्यादौ स र्घो वा वि।
 ४ धिवाक्यानां एवं संहतिर्निन्दा परकृतिप्राकल्पभे
 देन भिन्नस्याप्यर्थास्स्यापि भेदो नैदा विना भूतो वा
 धर्पस्त्वावश्यका यथा नरनिवृत्त हत्यां नरानिष्ट
 त्पुंयोश्च भेदेन यजत इति श्रुतौ वत्तर्ककारणात्
 घः एव वा प्रथमो यज्ञात्तां य इत्यादि श्रुतौ प्याने ह्यो
 नाहुतायोऽन्येन जुहोति से रूपं मः प्रवशतीत्यादि ह्यो-उच्यते
 निन्दायां एवं परकृतिप्राकल्पभेदेन भिन्नस्यापि भेदो नैदा विना भूतो वा
 ३ त्मा वाचैश्चेत्तव्यो मन्त्रव्यो निदिष्टा सितव्यः साक्षात्त्व
 त्तव्याश्चेति श्रोतृत्वरसुरवेनोपतिददात्तवारोपि भेदमं
 तरेणाप्यपन्नः न हि ज्ञाने प्रश्नो नाप्यज्ञाने उत्तरमन्तः
 प्रत्ययेक्षया उत्तरयितुः सिद्ध एव भेदः श्रवणादिप्रति
 यत्तीः परस्परभिन्ना विदधती श्रुतिरपीयं भेदमन्तरेणा

३

नुपपन्नान्तर्ह्ययममस्यामभेदे विधिचतुष्टयमुपपद्य
 ते तस्यासति श्रोतव्य इत्येव मन्त्रव्य इत्येव वा न्युपात्त
 तस्याचनसा श्रुतिर्यत्र शब्दवलादभेदो न भासत इति शब्दादर्थक
 किंचन सा धीर्यत्र भेदो न विषयः तथा हि विशिष्ट
 ज्ञानानां वैशिष्ट्यविषयत्तयेव भेदे विषयतया वैशि
 ष्यपदार्थात्तरत्वा नुपपन्नोपरिगरीताभावपदाया
 तन्नर्भावश्च न ह्यावृत्तिरूपान्योन्याभावार्थ भेदक
 पतैव वा व्यातप्यावैशिष्ट्यविषयकज्ञानानां सिद्धाभेद
 विषयता न दाहुताचायागुराकिरणावल्यामन्तद्वावृ
 त्तिर्वैशिष्ट्यमिति निर्विकल्पकान्तरत्वाविनोद्यदोपपि
 निसर्विकल्पकस्या तद्वावृत्तिरुर्वाज्ञाता कथं विष
 य इति चेत् न वैशिष्ट्यविषयत्वात्प्या नुपपत्त्या संज्ञा

भेद प्र.
५

स्मरणास्येव निर्विकल्पक समनन्तर काली न स्यात्
द्यावृत्तिविषयत्वं कल्पनान्न स र्घत्तो ह्यन्यथा नुप
यतिर्वलीयसी एवं सत्यत्यायो हः पदार्थः स्यात्
प्राचजिनं वो द्वैरिति चेत् न त गोत्वादानां पदादनु
पस्थितौ वो शिष्टमपि वत्सभा सतेनैनात्यायो ह
मान नैयत्यं स्यात् प्राचवो द्वयत्वादयमेव भेदो य
त्तेन त्यायो ह एव पदार्थत्वावच्छेदको धर्मो द्वी
क्रियते स्मा भिस्तु गोत्वादिरिति निर्विकल्पका धियां
यद्यपि न वो शिष्टं विषय इति भेदो न्यो त्याभायो
न भासते तथापि स्व रूप भेदो घन दिव्ये धर्म प्रघ
टत्वादिर्भासते तेनैव भेद विषयतादपि भेदत्वात् न
भासत इति यत्र किंचिदेतत् तदेवं सर्वा धियां भेद

विषयत्वे सिद्धे सर्व धमराणां भेद प्रमायकत्वमय
त्तसिद्धं तदेवं शरीरादिभिन्नत्वेनापि श्रुत्या स
मधिगम्यात्मनो ब्रह्मरात्रोपश्रुतीदारां मन
नमन्वादोति व्युत्पत्त्या मह्य इति विधेरस्वीक्षा
ध्ययनमेव विषयः प्रकारान्तरेण मनमात्रोपप
त्तेर्विध्यर्था न घटात् वेदान्तशास्त्रं बुद्धि विरो
ध्यर्थापस्थापकतया मुमुक्षुसां मनादेयमे
व यदि वतीर्थिक प्रवृत्त्यनुरोधात् कथं विडु
पादेयतात्तदा श्रोतव्य इति विषयतयेव श्रुत्य
ह्वरार्थ व्याख्यानमात्रपरत्वात् न तन्मन्त्रव्यश
तिविधि विषयतया मुमुक्षुसां मनादेयमेव य
दिवतीर्थिक प्रवृत्त्यनुरोधात् कथं विडुपादेयता

मेद ३० तदा श्रोतव्य इति विषयतयेव श्रुत्या दुराप्यव्या
 ६ ख्यानमात्रपरत्वात् न नुमनव्य इति विधिवि
 षयतया युक्तिवैधुर्येणाननता संस्यारोशो न
 मंतव्य श्रोतपत्तिभिरित्यनेन मननस्योपयानि
 साध्यत्वाच्चगमात् ननु मेदश्चेत् युक्तिं न सह
 तेन दाश्रुतिन दावाक्यागामाभिमेदपरत्वेन वधो
 यदर्शितानां तात्पर्यान्तरमेवोक्ते नुम हतीति चेत्
 युक्तिं न सहत इति कोर्थः किं मेदानुभवतामिसा एव
 नपि वानयथा र्थः नन्वावदाद्यः घटात् पटोभिन्न
 इत्यादि मेदानुभवस्य लोकि कपरीक्षकसाधारण
 स्यापलापानहत्वात् नापि द्वितीयः अयप्यार्थताहि
 विषयवाधैकगम्यादावश्रुविपरीतप्रमा सावप्रक

ते प्रात्यादिकीनावज्ञास्ति घटः पटो न भवतीति प्र
 त्यदानन्तरं घटः पट एवेति विपरीतप्रत्यक्षस्याभा
 वात् ननु नीलं तम इति प्रत्यदानन्तरं तेदं नीलं त
 म इति प्रात्यादिकवाधाभावेऽपि यथा तव मने तद्वा
 व्यक्षमेव अहं स्मृतो गौरो वेत्याद्यदं प्रत्ययानन्तरं ना
 हं स्थूलो न गौरो दि प्रात्यादिकवाधाभावेऽपि भ्रान्त इत्या
 रंतया प्रकृतेऽपि स्थान् मोक्तिक्वाधस्योभयत्रापि
 उच्यन्नादिनिवेत्तमेव मेदवाधकयुक्त्यभावात् न
 त्वस्तिसातया हि मेदक्तया घटादयो भिन्न इत्यसि
 धीयते तत्र मेदो भिन्नेव तन्निवमिन्नेवान्नान्नैद
 हतीति कथं नात्माश्रयः - स्वविशिष्टे स्ववृत्तावशा
 तः स्ववृत्तेः मेदानन्तराभिन्ने अधिकरणी मेदवृ
 त्यभ्युपगमे तत्राप्येवमनुयोगिकथं नानवस्था

तद्देवतौ कथं नान्यस्य स्वविशिष्टे च रतावशतः सत्ते भेदान्तरेण मि
त्राधिकरणो भेदवत् भुपगमेन तत्रापि वमनुयोगे कथं नानवस्था एकेन भेदेन
मित्रे द्वितीयः तेन मित्रे ५२

भेद २०. एकेन भेदेन मित्रे द्वितीयः तेन च मित्रेणाभिन्ने वि
७ रोधान न ह्यभिन्नाभिन्नं भवति द्वितीयेन तद्देवमभिन्ने
प्रथमो भेदो वर्तते इत्यात्माश्रया नवस्थायोपरीहा
रेष्यन्योन्याश्रयः बहवो भेदा युगपदेव जायमानः
वस्तुपरिरमन्त इत्ययुगमेकिं भेदविशिष्टो को भे
दो वर्ततामिति नेषामन्योन्यकालहोदुःसमाधः
प्रथमेनैव भेदेनाभिन्ने वस्तुनि द्वितीयोऽदिभेदाभ्यु
पगमे वैष्यप्युत्तरोन्नरभेदाङ्गकारेकतकतत्वे
वनपूर्वपूर्वभेदा क्लिप्तशक्तिचेतमेव वर्तत इति संयो
गलक्षणां समवायलक्षणां वा वदन्ति माघिकृत्यय
दिप्रश्नस्तदान्योन्याभावात् न वदन्ति इत्येवो
त्तरं अभावस्य संयोगसमवाययोरनङ्गकारात्
अथ स्वरूपलक्षणाहति सधिकृत्यप्रश्नस्तदाघ

८ः स्वभावनियमान्नित्येनान्योन्याभावेनोपर
तौ भासत इत्येवोत्तरं उत्पन्नमत्रो घटकथो भेद
स्याद्देवतसंवेधाभावादिति चेत् उत्पन्नमात्राक
प्यं घटो घटत्वेन संवेधाभावादिति तल्युत्पत्ति
क्षणा एव घटत्वेन सह घटः वदो जातः संवेधश्च
न्येककालशक्तिचेतनोऽहं उत्पत्तिक्षणाभेदेऽपि
६- सह संवेध एव घटो जातः संवेधश्चेत्येकः काल इति
तल्यं विशेषस्तत्तत्र समवायोत्र स्वभावसंवेधः
स च संवेधाभावमन्तरिणोपरत्तत्प्रत्ययजननयो
ग्यत्वमेव उत्पत्तेर्पूर्वकीदृगासोत्र घट इति चेत्
नासीत् न तर्हि तदत्योन्याभावापि कथमासीत्
यप्यातत प्रागभावो यथावान्तस्य जातिसान्द्रा
नीयान्तरनिष्ठासादिति चेत् प्रत्येककथमासी
धान्तरमन्तरेण ३५ = ५

भेदप्र० देवमेवेति चेत् उत्पत्त्यमानघटान्योन्याभावो
 ८ पित्तयेवासीत् घटत्वादावापि वयं वयं विप्रति
 पद्यामह इति चेत् तर्हि बौद्धनिरासवन्त्रापि नि नवापि
 रासोन दुःकाटः परं त्वस्माकमिह भेदमात्रं सिसा
 धादिधितमिति यद्वा तद्भेदमिन्नेसं घटे सभेदो
 वर्तन इत्येवोत्तरं आत्माश्रयस्तदेति चेत् न तत्र
 भेदतद्भेदमङ्गीकारात् न ह्यद्विविशिष्टेति ह्य
 ज्ञावान्माश्रयोऽस्त्विति चेत् न यद्विरोधादिति
 तद्विशेषराद्वृत्तीति नियमानङ्गीकारात् न
 हि घटे रूपमिन्द्रुक्तो धलत्वं पिरूपमिति वस्तुगति
 प्रतीतिर्वा दराडीती पुरुषः दराडीतीत्युक्तोपि वा द दंडे
 रेणुन संबंधः प्रतीयते तत्र घटद्वंद्वे रूपतत्तत्ता
 त्वमिति चेत् तत्र घटद्वंद्वे रूपतत्तत्ता

मिति चेत् अत्रापापातनस्तथैवास्तवस्तत्तु
 विशेषणत्वेपि न दोषः ॥ त्वाप्यव्यावृत्त्याधिक
 रानाव येदकत्वव्यव येदकत्वस्वकालनियतव्या
 वृत्तिबोधजनकत्वं वा विशेषत्वे तच्च विशेष्यवृत्तिधर्मा
 नाधिकरणात्तायां अपि समुवत्येव तथा च तद्भेदे ५१
 नाश्रितोपि सभेदस्तद्भेदवदाश्रितो भविष्यतीति
 न विरोधः तद्भेदसंबंधात् पूर्वमसंबंधत्वं सभेदावि
 शेषरामपि कथं न ह्यसंबंधविशेषणं नामेति चे
 ६ त्र भेदस्यान्योन्यभावस्य नित्यत्वेन नित्यसंबंधत्वा
 तद्भेदसंबंधात् पूर्वमित्येवा स्मृकस्मीसंबंधिनो घ
 टस्यानित्यत्वेन कथं नित्यः संबंध इति चेत् न अ
 तीते न गते न च प्रतियोगिना विशिष्टप्रतीतिद
 र्शनात् विशिष्टप्रतीतिः संबंधसाध्यात्वात् अन्य

भेदप्र. प्याघटस्य प्रागभावो घटश्च संज्ञादिप्रयोगेन
 ४ स्थातुतन किमनुत्पन्नस्यापि घटस्योपरत्कप्रत्य
 यजननयोग्यत्वमस्तीति चेत् कः संहोधावताज्ञा
 नाविषयत्वस्यैव योग्यभावश्चेद्वक्तुं तच्चानुत्पन्न
 स्याप्यस्त्येवमत्र किनियामकमिति चेत्. कस्तस्व
 भावएव कस्तस्वाभाव्यं वैपरीत्यमेव कितस्यादिति
 चेत् न प्रतीतिनियमं मन्त्रितत्वाभ्यामव्यस्य न ह्युत्पा
 तस्य ते घटोपिन घो घट इति त्वयान प्रतीयते यस्या
 वानुत्पन्नयोः अपि संबंधिनोऽप्रसमवायः संबंधः पू
 र्वमासीदेवमनुत्पत्तस्य पिस्य भेदसंबंधः सार्वदि घट
 कः पवन्तु समवायः संबंधि हित्तोयन्तु संबंध्यात्
 को ज्ञानविषयो निवेति न किंचिदनुपपन्नं समवा
 योपि ममावि प्रतिपत्तिरिति चेत् भवतु नाम तदर्थ

मिह नति यस्यामहे एवं च सति न पवति ह्यं स
 वति रसो गवि गोत्वमि न्याद्युपलक्षणात्वविशेषणा
 त्वभ्यामपपाचां यदा अमिमे भेदो वर्तत इत्येवोत्तरं
 पूर्वप्रश्नस्य न हि त्वस्मादपि घटो नाभिन्नः पट इति
 योगिको भेदः पटाभिन्ने घटे वर्तते पटाभिन्ने चेति वि
 शिष्यप्रश्ने कृते सामान्येनोत्तरं न घटे इति चेत्
 न अनुमन्नस्येतादृशे प्रश्नानुपपत्ते यद्वा अमिने
 भेदो वर्तत इत्येवोत्तरं पूर्वप्रश्नस्य न हि त्वस्मादा
 पि घटो नाभिन्नः पट इति योगिको भेदः पटाभिन्ने
 घटे वर्तते पटाभिन्ने चेति विशिष्यप्रश्ने कृते सामा
 न्येनोत्तरं न घटे इति चेत् अनुमन्नस्येतादृश
 प्रश्नानुपपत्तेः विरोधितावच्छेदकप्रकारेणोपस्थि
 तस्य धर्मिरोगोपिरुद्रत्वप्रकारावच्छेदेन प्रश्नस्य

भे. प्र. दृष्टवस्त्वान्ननाहिभयानि नृत्नमयोयं घटसेज्ञो
 १ मयोनवाब्राह्मणो वचैत्रः शूद्रो वा श्रम्यथा वि
 ज्ञानात्मकं ब्रह्म जडं न वा स उराय त्मकं ब्रह्म डुरवा
 त्मकं न वंति एष्टो यो न किं गते न त्वया साध्यमा
 नेपि विद्वानमस्वात्मकत्वेष्टु शान्तिद्वान्ति न स्या
 त् यदि वा हृदयस्य कदा विदेवं विधप्रश्नसप्तवर
 स्तदोत्तरं दत्तमेवा न्वेष्टुमवोभेदः कुतवर्तते ३१
 त्यत्र प्रश्ने यत्र प्रतीयते इत्युत्तरे कुत्र प्रतीयते इत्यत्र
 त्रप्रवर्तते इत्याद्यप्युत्तरवैविध्यं दुर्दुष्टवेदान्तिनसु
 र्येण्डनयुक्तैव नीयाः सा च भेदः प्रतीतो न वा यमधि
 कृत्य प्रश्न इत्यादिसंचारात्मिकानचेवं सन्निखंडतय
 त्तानामेव बलवत्त्वं प्रणिपादिनं स्यादिति त्वं ननु ना
 मन्तप्यान्तप्यापित्वेवं प्रतिभाशोचमया विजया

रूपस्य फलस्य तदांतीलावनेव प्रतिलंभा^{तत्त्व} निरीया
 त्यनुत्तमेनेवेवाधिभिः सह कर्तव्य इति अस्तु वा प्रतिप्र
 श्नः जप्यात्मभेदो नाम धर्माभिन्ने ब्रह्मणो वर्तते अ
 भिन्ने वा आद्ये तद्ब्रह्म पूर्वं भिन्नमासीत् तत्कार्यं य
 भिन्नं स्यादिति विबोधः द्वितीयेनेनेवाभेदेनाभि
 ने अमेदात्तरेणावा आद्ये अंशत आत्मा श्रयत्वं द्वि
 तीयेतवस्था अथ यद्येकदेव उर्ध्वमेदं ब्रह्म परि नं
 वर्तते तदा किमभेदाभिन्ने को अमेदो वर्तते इति तेषां
 मन्योन्यं कत्कलहं समादध्यात् अमेदरूपस्येव मे
 दपर्यवसाना मिन्याधिकं दूषणं अथ ब्रह्मणि वर्त
 त इति नाङ्गीकर्मः किन्त्वभेदस्वरूपमेव ब्रह्म त
 प्यावनामीदोषा इति चेत् तप्याप्यन्योन्यमवोस्तं
 मनाश्विनाशा म्पनुस्वरूपमिदं उमादायेव योत्स्ये

भेदप्र. तथाच घटस्वरूपस्यैव भेदत्वाद्गीकारेष्टनिवि
 ११ ल्यसुखविवकल्पमुद्रा मरु अन्यसाकांक्षास्व
 भावस्वघटस्यैव भेदत्वे अन्यसांक्षाविस्वाभाव्यं
 स्यादिति चेत् ब्रह्मसो अदेतस्वभावत्वे घटमिन्ने
 ब्रह्मन्यन्यसाकांक्षातापतिस्तुल्यब्रह्मत्वेन निनूयमा
 रांसांक्षात्मनेन त्वेन नु निरूप्यमाणान्यसांक्षामप्य
 तुको विरोधः प्रकारभेदमादायावियि धइति चेत्
 तर्हि घटत्वेन निरूप्यमाणान्यसांक्षेस्तु भेदत्वेन नि
 रूप्यमाणो ध्यसाकांभोस्तु प्रकार उदेन विनोवो
 धस्य नु व्यत्वात्त्र केवलीमम घटत्वभेदपिधोः प्र
 कारयो भेदोस्ति तव सोपि दुर्लभइति विशेषं अभि
 न्नब्रह्मेति कथमन्यसाकांक्षानेति चेत् घटो मिन्नो
 भेदो घटइतिपि कथमन्यसाकांक्षामिति नुल्यं

कस्मादयं भेदइति तव पक्षे भूत्याकाक्षेति चेत् ब्र
 ह्मकेनाभिन्नमित्याकांक्षाया घटपक्षेपि सन्नातमे
 दः स्वरूपं चेत् मिन्नो घटइति भेदविशेषाणि कार
 प्रतीति सन्नापि कथमिति नुल्यं नेनु घटादिस्वरू
 पं चेद्भेदस्तदायनो भिदस्तंतमप्यात्मन्यत्वर्भायये
 त्नास्ति प्रयोगिकं घटादिस्वरूपं भेदस्तप्याव
 सति भेद एवेतन्न स्यात् निःप्रतियोगिकं भेदस्य
 द्वायानभ्युपगमाद ध्यगमेवापरिभाषापत्तेः
 तप्याव घटप्रतियोगिकं घटस्वरूपं भेदइत्य
 पर्यपर्यवसानेपि घटो घटस्वरूपस्यादतो भेदव
 त्तायां सौ अभेदसा धनपर्यवसायीति महाता
 र्किकत्वं एवं घटस्वरूपस्य भेदस्य प्रतियोगित्वं
 घटस्वरूपमित्यनयादिशा घटोपि पटस्वरूपे

इत्यभेद

भेदप्र. मग्नस्वरूप एवेति चेत् न मेवंपट प्रति योगिकं पट स्वरूपं
 १२ रूपं भेद इत्युच्यमाने पट प्रति योगी यस्यो निबहुः
 श्रीहि समासाश्रयणादेव समस्य मानपदार्थी भू
 पदा २३ तान् पट तदुच्य पदार्थो घटो भिन्नत्वेन तत्रैवोप
 दर्शित इति त्वये वा भेदापादानस्याप्यहस्तिनत्वा
 त्समस्य मानपदार्थादुच्यस्यैव बहुव्रीह्यर्थत्वा
 त् न हि चित्रगुर्देवदत्त इत्युक्ते चित्रयागवापि दे
 वदत्तस्याभेदः प्रतीयते किन्तु हि गोविशेषणा
 त्वमात्रं प्रकृतोपि पट भेदत्वेन घटस्वरूपेति रू
 प्यमाशो पटास्य विशेषणत्वात् मात्रमदपुपेन
 तत्त्वभेदोपीति एवं घटस्वरूपभेदप्रति योगी
 पट इत्युक्ते कथं पटस्य घटान्मकचं पूर्वयुक्ते
 सत्त्वान् तस्याचयद्यद्वाक्यमुल्लार्यतया पटस्व

वाचकं तथाप्यस्य धारणां वाचकं न भवतीत्यदोषः

त्वदोषः तन्निर्दिष्टे मेतत्त घटादय एव स्वरूपभे
 दास्तत्वेन ज्ञायमानाः सप्रति योगिकाश्री
 नत्तस्वरूपं भेद इति स्वरूपभेदस्यानुगन्त
 स्यानुगन्त धर्मव्यतिरेकेणाकथं समय
 ग्रहस्तथाच स्वरूपभेद इत्युक्ते कस्य स्वरू
 पस्य प्रतिलभः स्यात् सकलप्रतिपत्तौ च
 तत्तत् स्वरूपं भेदत्वेनापि स्वरूपभेद इति पदेन
 व्यवहियतेति चेत् स्वरूपशब्दस्य स्वरूपत्वे
 न प्रवृत्तिनिमित्तेनोपलक्ष्यमाणत्वात् प्रवर्तमा
 नस्य स्वरूपत्वावाधेनाशेषव्याप्तिपरस्य
 प्रकरणासमाभि व्याहारादिवत् तत्र ह्युदादि
 व्यन्युपस्थापकत्वात् स्वरूपत्वं च निष्पात्त
 ताभावासमानाधिकरणा धर्मत्वमेव स्वनि

भेदप्र. स्यु सप्रतियोगिकभावाविषयाश्चेति चेत्
१३ तत्किं सप्रतियोगिकपदार्थस्यायं नित्यमोय
दितरनिरूप्यो नैव निरूप्यते न तथा सति प्रमे
यत्वाभिधेयत्वादिनापि प्रकारेणानिरूप्यमा
रान्त्रभावं समवायादय इतरनिरूप्यमाणये
न आत्मानमेवात्रोपात्तं स्वयं तैव मानियम
मनङ्गपुनरुत्थश्चेति चेत् अभिप्रायमविदुषा
स्तैवैवोपलक्ष्यत्वात् न नवयं सप्रतियोगित्वं निः
प्रतियोगित्वैवो वस्तुतः स्वाभाविकमेव भूमी
कर्मः किं तर्हि यत्प्रकारावच्छेदेन यज्ञात्
नियमनोपादि शिष्टज्ञानं मपेक्षते न तन्प्रका
रावच्छेदेन तद्वस्तुतः सप्रतियोगिकमिति प्र

मस्तथावस एव यदोद्यदत्वेन ज्ञायमानो निय
मो नात्मा विशिष्टज्ञानमपेक्षते ज्ञातरेतो घट
त्वावच्छेदेन निःप्रतियोगिक इत्यभिधीयते स्वा
भावामावत्त्वेन ज्ञायमानो नियमनः स्वाभावज्ञा
नमपेक्षेव ज्ञापन इति तेन प्रकारेण सत्प्रतियो
गिक एव यद्यपि वानित्वेन वा हि ज्ञानमपि कदा
चिद्मज्ञानमपेक्षते अनुमिति रूपं ततो वानि
त्वेनापि वानिः सप्रतियोगिक एव स्यादित्युक्तं नि
यमन इति नाहि प्रातद्विकमपि वानित्वप्रकारकं
ज्ञानं धूमज्ञानापादित्येव धूमो वानिः प्रतियोगी
स्यात् यद्यपि वानित्वनिर्विकल्पकं वानित्ववि
शिष्ट-कैल्य ज्ञानं नियमनोऽपेक्षते इति वानित्वमपि व

मेदश्च नृः प्रतियोगि स्यात्तत्तथापि न तद्विशिष्टज्ञा
 १४ तमित्यपेक्षणीयज्ञाने वैशिष्ट्यं विशेषणान्
 पान्नं अन्यत्र गोत्वाच्च स्वत्वादौ सहानकस्थान
 रूपविरोधकृत एव प्रतियोगि व्यवहारः
 कचिद्व्यघातकत्वादि कृत इति यद्येव न हि
 घटादयो निः प्रतियोगिकाः घटाभावादय
 थ स प्रतियोगिका इति किं कृतो व्यवहारमे
 द इति चेत् न यत्तदपदार्थस्य यदसाधारणं वा
 चक्यं दंतत्रय तत्प्रवृत्तिनिमित्तं तत्प्रकारकज्ञा
 नस्येतरविशिष्टज्ञानसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वं प्र
 युक्त इति गृह्यमाणं यद्यपि संयोगस्य प्रमेयप
 दं संयोगस्याधारणं कारणं वाचकं न भवती
 यद्यपि संयोगस्य प्रमेयपदं = २

वाचकं तत्तथाप्यसाधारणं वाचकं न भवतीत्यदोषः २

त्वदोषः न त्स्तिष्ठिमेतत्तद्व्यघात एव स्वरूपमे
 दास्तत्त्वेन ज्ञायमानाः स प्रतियोगिका इति
 न तत्स्वरूपं मेद इति स्वरूपमेदस्यानुगन्त
 स्यानुगन्त धर्मव्यतिरेकेणाकथ्यं समय
 ग्रहणं तत्तथाच स्वरूपमेद इत्युक्तोक्तस्य स्वरू
 पस्य प्रतिलोमः स्यात्तत्सकलप्रतिपत्तौ च
 न तत्स्वरूपं मेदत्वेनापि स्वरूपमेद इति पदेन
 व्यवहियतेति चेत् स्वरूपशब्दस्य स्वरूपत्वे
 न प्रवृत्तिनिमित्तेनोपलक्षणेन वा प्रवर्तमा
 नस्य स्वरूपत्वावधिना शेषव्याप्तिपरस्य
 प्रकरणासमाभिवाहारादिवत् तत्तद्घटादि
 व्यस्त्युपस्थापकत्वात् स्वरूपत्वं च निष्णात्
 ताभावासमानाधिकरणा धर्मत्वमेव स्वनि

भेदप्र.
१५

सोयो धर्मस्तस्य योऽन्यत्वंताभावस्तदसमा
नाधिकरणा धर्मवत्त्वमिन्नियावन् अतए
वनघटस्वरूपं पटस्तस्य घटनिष्पद्यमानस्य
ताभावसमानाधिकरणा धर्मवत्त्वान्नवा
घटान्नरस्वरूपं घटान्नरं न त्राप्येकतर धर्म
स्यापरस्यात्रान्यत्राभावनैयत्यान् न च १
घटनिष्प संयोगात् न त्राभावसमानाधिक
रणात्तद्वदस्य तदघटायोपितदघटस्व
रूपं न स्यादिति वाच्यं अतन्नाभावपदेन प्रा
तियोग्यसमानाधिकरणात् न त्राभावस्य
विवक्षितत्वात् अभावस्यापि यथा कथा वि
नू प्रत्यासत्त्या स्वनिष्पत्त्या तन्नाचावास्तमाना
धिकरणा धर्मवत्त्वस्य विद्यमानतया स्वरूप

शब्दवाच्यं अतएव स्वरूपमिन्नोत्पत्तेस्वरूपोप
स्थितो विशेष प्रणिपादनाय घटस्वरूपं पट
स्वरूपमिति न तत्र समभिधादारप्रयत्नः अय
मेव च धार्मो घटस्वरूपस्य भेदत्वं न तत्र कारव
छेदेन ज्ञायमानो घट इतरनिरूपणा धात
निरूपणोत्पन्नं न त्रसंहितोपाधेरूपहितं प्र
त्यया योरां भेदत्वाभावाद्भियन इति योगवि
धुयरां भेदो न स्यादित्यस्माकं स्वतन्त्रस्वभेदो
पपादनायास इति चेत् स्वरूपं चेद्देस्तस्यामु
क्तिस्वरूपे दृष्टेरजताद्देदागृहीत इत्यभेदोरोपो
न स्यात्तस्या च हरादनभिव्यक्तकारवराणादि पुरुष
स्वरूपे स्थाणाद्वी पुरुषो वेति संशय इति चेत्

मिन्न इति प्रमाणं कृत्या नो न्या भवरूपं भे
दवत्तया प्रारिभेदो भेदसु भेद न त्वा नो न्या भेदो
एतेन भिन्ना नरे भवनाम भेदो न्या भवरूपे

भेदप्र. मेवंनहिभेदग्रहमात्रं संशयविपर्ययोर्विशोधिः
 १६ किन्नामारोप्यारोपविषयगतधर्मयोरन्योन्य
 स्मिन्नभावदर्शनं आरोप्यधर्मस्यारोपविषये
 व्यतिरेकदर्शनस्याभेदत्वेन भेददर्शनं वा आरो
 प्यधर्माधिकरणाारोपविषययोरन्योन्याभा
 वदर्शनस्याः न चैवावधारणात् न प्यावत्वस्तु
 यभेदग्रहे संशयविपर्ययो न स्यात्ता मिति
 रिक्तम्वचः ननु यदि प्रतियोगिनानिरूप्यमा
 रो घटा एव भेदः स्यात्तदा केनपि प्रकारेणानि
 रूप्यमारोणीलमपि पीतं भवेदिति चेत्त न आ
 पादकाभावात्तत्र विक्रयार्थत्वेन भेदत्वयो समा
 वेशवच्चीलपीतयोनीलत्वपीतत्वद्वयोरपि

रु=

वा समावेशः स्यादिति हि ज्ञात्तु न रमे न नू व्या
 म्यमूक्तत्वात्तयथावनीलपीतयोनीलत्वपी
 तत्वयोर्घातस्वरूपारिस्थितिकत्वं नियमेनार
 स्माभिरनुक्रियते तस्यापरत्वभेदद्वयो म्येतत्त्व
 याङ्गीक्रियते तदा तावन्नेव सिद्धे भेदे विवाद एव
 स्वे- योपर्यवसेन्यच्चोक्तं भेदो ह्येव न स्यात् भेदो ह्येव
 तान्त्ररीपकतया भेदो ह्येव न स्यात् तान्त्ररीपकतया
 रायं ननु भेदो ह्येव न स्यात् तान्त्ररीपकतया भेदो ह्येव
 यस्य भेदविषयतानैव तस्या नू नहि भेदमनु हि स्य
 भेद इति वीः संभवतीति योगितया भेदभावना व
 श्यकत्वात् भेदेन प्रतीयमाने अभेदमानमना
 वश्यवान् नहि भेदपदाद्भेदे प्रतीयमाने अभेदप्र
 प्यात्तस्यापदार्थत्वात्तसर्वाधिषां च भेदविषयः

भेदप्र- त्वं वैशिष्ट्यविषयतया प्रागेव दर्शितं न स्माद
 १७ भेदं नो हिरवन्ती धात्रं भवेद्वैरवन्त न दमेत्यदि
 मनोरथमात्रमिति घटपटौ न भिन्ना विविधार
 मर्थिकभेदनिषेधोपारा र्थिकभेदनिषेधोवा वे
 नुभयप्याभेदसिद्धिपारमार्थिकस्थानिषेधेता
 दृशस्य प्रतियोगिनो नित्यवदत्वयः अपारमा
 र्थिकनिषेधे च मदद्युपगम्यमानपारमार्थिक
 भेदेन निषेधानत्वप्य देवभेदसिद्धिः अभाव
 ज्ञाने प्रतियोगिप्रमाणापेक्षिता विण्डुततज्ञा
 नमात्रमिति चेत् न ह्यभेद इत्यप्रमितभेदविर
 द इत्यवार्थः पर्यवसन्नस्तथाच किं न स्थिच्छेन्नत्व
 भेद इति भेदं निषेधामः किं नाम धर्मान्तरमे
 व ब्रूम इति चेत् न यदि भेदविरोधितद्यकिं यनि

रूपकतयेव भेदसिद्धिरथ भेदविरोधितदा घट
 पटयोरभेदनामकं धर्मान्तरं द्रव्यत्व एा धिची
 त्वादिवत् यदि प्रतीतिप्रथमवतरेत कस्तन्निषे
 धाययने प्रतीयत एव श्रुतेरिति चेत् न श्रुती
 नां भेदविषयतोपपादना श्रुतिवश्रुत्यायद
 दैतं प्रतिपाद्यते न किं वश्रुतादिनिष्पन्न व-
 न्नह्यनिष्पन्नो भयमन्नब्रह्मस्वरूपं आद्ये भेद
 दविरोधिभेदा विरोधिना तलप्याधिभेदसिद्धि-
 द्वि- एकत्र विरोधनिरूपकतया अन्यत्र श्रुति
 प्रतिपन्ना देना विरोधा देवश्रुत्यब्रह्मनिष्पन्न
 मेवादेतं नाम धर्मान्तरं तदपि भेदविरोधित्वतद
 विरोधित्वाभ्यां प्रकाराभ्यां भेदसिद्धिः अथ ब्र
 ह्मप्रपञ्चो भयानिष्पन्नमदेतं धर्म- प्राप्तीपाद्यः

श्रुति

भेदप्र. नप्यापिभेदविरोधेभेदसिद्धिस्तदविरोधेच२
 १८ सिद्धिः यथाचौभयगतमधैतमन्नयेनप्यास
 त्वमप्युभयगतमस्तुअप्यब्रह्मस्वरूपमेवाऽ
 ननुधर्मोत्तरं धैतमप्रतिनिषाद्यतद्वानजोविवादः श्रुत्या
 भेदस्याप्रतिक्षेपान्न अर्धैतमप्रतिपाद्यतेकिं
 धैतमनिषिध्यतइतिचेन्न धैतमनिषेधोपिब्रह्म
 मिन्नोन्नवाअर्धेकप्यं धैतमनिषेधोब्रह्मरा
 एवविधेऽवधेः ननुस्वरूपंभेदस्तदास्यद्यदि
 नानानास्वरूपस्यान्नानात्वेवान्योन्याभावाधी
 नंत्वयावाच्यमन्योन्याभावस्तुभेदःसर्वप्या
 प्यनुपपन्नःतप्याहिन्योन्याभावस्तादा२
 त्म्याभावःतस्यचतादात्म्यंघटपटयोःप्रतियो
 गिवाच्यं तस्यचसिद्धौ सिद्धमधैतमसिद्धावत्प

नासतो न विशेषणत्वं संभवनी गितदिशिष्टस्त
 उपलक्षितोवा. अभावप्रत्ययोनस्यात्. अभा२
 वप्रतीतावुपलक्षणा नयावाप्रतियोगिभासन
 इति एवं वसगिकप्यंसंसर्गविदस्यभेदस्तप्या
 चाऽभाववान्नार्चिस्त्ववस्थापनवाराधनुनस्य
 र्द्रस्फुटाकररांनचघटः पटपटश्चपटेह्यटत्वं
 पटत्वाभ्यामवधिचप्रतिषिद्धनइतिवाच्यंए
 वंसतिघटत्वपटत्वयोरवच्छेदकधर्माभावा
 न्नयोरन्योन्यास्मिन्निषेधानुपपन्नावन्योन्या
 भावान्मकमेदाभावादन्योन्यधर्ममन्योन्य
 स्मिन्निघटपटयोरभेदएवपर्यवसन्नइति२
 चेत्तमेवअभिप्रायानवगमान्नह्यन्योन्यात्त
 दात्म्यंप्रतियोगिब्रूमोन्योन्याभावेयेनप्रति

भेदप्रयोगप्रसिद्धिनिवंधननादिशिष्टं ननु फलान्ति न-ये
 १८ तत्प्रतीत्यबुदयप्रसङ्गेन वा घटत्वपटत्वयोरिव
 प्रतियोगित्वमाचक्ष्महे येन संसर्गभावाविशे
 अन्योन्या भावस्य यप्रसङ्गेन वा घटपटयोरन्योन्यास्मिन्निषेधा
 नादात्माभावं व्यवहारान्मायेन घटत्वपटत्वयो
 स्वगतावच्छेदकधर्मविरहिनिवंधस्तयोरन्यो
 न्याभावविरहस्यान् किन्नामघटत्वमेव प्रतियो
 गिनं ब्रूमः सच यदि संसर्गवच्छिन्नानि विधिष्यन्ते
 तदा संसर्गभावप्रतीतिस्तदा म्यावच्छिन्नश्रेन्नि
 विधिष्यन्ते तदा तदा तस्याभावप्रतीतिरिति विशेष
 यः नतु तदा तस्य प्रतियोगित्वावच्छेदकत्वे
 स्यप्यप्रतीतिस्तदवच्छेदमेवेति चेन्न नः घटस्य
 प्रतियोगितोपदवच्छेदकत्वादात्म्यं तस्य घटए

वप्रमितत्वात् न हि घटतदात्मानघटः तत्रु
 घटनिष्ठं तादात्म्यं चेत्तपटे निविध्यन्ते तदा
 तादात्म्यप्रतियोगिकसंसर्गभाव एवायमि
 ति चेन्न तदा तस्य प्रतियोगित्वात् घट
 तादात्म्यं पटे नास्तीति प्रतीतिरिति तादात्म्यमेव
 प्रतियोगित्वेन परिस्पृष्टत्वात् निचेन्न तत्र तादा
 त्म्यसंसर्गस्यैव निषेधत्वात् संसर्गभावाद्गी
 कारान् यत्र घटः पटे न भवतीति न भवत्येव
 तेन तत्र तादात्म्यावच्छिन्नो घट एव प्रतियोगी
 तिसंसर्गभाववेलक्षरायान् प्रतीतिवेलक्षराया
 देव प्रत्येन व्यवेक्षरायसिद्धे न हि घटः पटे
 न भवति क्वचित्तादात्म्यं क्वचित्संसर्गिति घटः पटे
 नास्तीति प्रतीत्योन्नेति तद्वारायं ध्यायावात्तानुभवे

= क्वचित्तादात्म्यं क्वचित्संसर्गभावप्रवच्छेदक इत्यर्थः

ने
 प्रद २. किंच भूतलघुत्वेऽपि घटस्य घटो भूतलं न भव
 २. नीति भूतलेऽभावः प्रतीयते संवन संसर्गभा
 वः भूतले घटसंसर्गस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् एव
 च घटे घटो नास्तीति न नादान्म्याभावः घटो
 नादान्म्यस्य घटेत्ययाचङ्गीकारात् नस्माद
 स्यतयोरभ्यवयोर्द्वादः सवप्रतियोग्यभेदेऽपि
 तियोगिनावच्छेदकधर्मभेदप्रयुक्त एवेति
 युक्तमुत्पत्त्यामः ननु यदि प्रतियोग्यभेदेऽपि
 प्रतियोगिनावच्छेदकधर्मभेदादभावभेदः
 स्यात्तदोहदृष्टादिवीनिहपटः इत्यत्रापि दृष्ट
 वीत्यावाधिन्न प्रतियोगिको घटत्वावधिन्न
 प्रतियोगिकेऽन्यो घटस्यैवाभावस्यादिति
 चेत् अस्तेवान्नाभावद्वयं परं तत्रापि संसर्ग

स्य प्रतियोगिनावच्छेदकतया संसर्गभावव्यप
 देशः नन्वत्र घटत्वाद्यिवीत्वाभ्यामेव प्रतियो
 गिनावच्छेदनेन तत्संसर्गराग्ये च घटः पटो
 नेत्यत्र घटत्वेमेव प्रतियोगिनावच्छेदकां न
 तन्नादान्म्यं न त्याचकेयं प्रनरप्यायत प्रतियो
 गित्वेन प्रतियोगिनावच्छेदकत्वेन वा अत्र प्रती
 यमाना येव तर्हि तस्य संसर्गो नादान्म्याभावसं
 सर्गभावयोः सीमाविवादो नियन्ताराविति चे
 त् न मेवं नेह घट इत्यस्याः प्रतीति घटसंसर्गो भू
 तले नास्ति नेह संसृष्टानेह घटो वर्तते न इ
 त्यादिना विवरणान्न घटः पटो नित्यस्या स
 घटान्म्यं न घटो घटस्वरूपं न पट इत्यादिना वि
 वरणात् तस्याच विवरणाविप्रियमादायोऽर्थ

भेदप्र. विशेषात्कथं संसर्गात्तादात्म्ययोः प्रतीतिः
 २१ असतिचास्मिज्जुभेदे. अग्निहोत्रं जुहुयात्स्व
 र्गकामश्चादौ श्रुतिपक्षयान्तिनात्वयाहेतुफ
 लभावापिकथ्यमुपपादनीयः तस्य भेदगमत्वा
 त् अन्वयासमासादितदाप्रिघटयै न प्रवर्तते
 दंडात्मनो घटस्यापि न नासादितत्वात् तदस्य
 स्य संश्लेषि घटासत्त्वं चेन्न दान्तिदोषीति न विरु
 द्धधर्माध्यासादेव भेदसिद्धिः सिद्धस्य वारणा
 त्वादसिद्धस्य वकार्यत्वात् असति च घटमाने भेदे
 येत्युक्तोपठमप्यानयेत् घटाप्यंष्टद्वत्तुमप्यु
 पाददीततन्नुवद्यामृदमापीनोपाददीतवाजपे
 यसाध्यस्वर्गार्थिकलंजमपि भेदयेत् वाजपेय
 कलंजमदाणाये भेदात्स्वाजपेयजन्मस्वर्गकलं
 ल

जलद्वाराजन्यनरकयोः भेदान्तराणां दद्यादिति
 विधेरासममपि दद्यान्तराणां समयोः भेदान्तरा
 स्यान्पिबेदिति नियेध्यात्तादीमपि न पिबेदित्या
 दिष्टो न स्मार्त्तलोकिकवहुवित्त्वयायापाससार
 ध्यसकलव्यवहारविस्तृतः स्यात् अगमेवित्तव
 अग्राकर्म्मत्वाच्च तदागमप्रतिपाद्यस्वर्गाष्टजा
 दिपारमार्थिकत्वेकप्रदेकः कोवानुपानियदे
 कदेशप्रतिपाद्यत्वाभिमतब्रह्मैहजोऽप्य
 वाकर्म्मपरश्रुतिभिर्बेदेन प्रतिपाद्यते ये
 नाभेदप्रतिपादकश्रुत्याभासानां पारिष
 त्तस्यादिति चेत्स्वर्गाष्टर्वादयश्चेत्तन्प्रतिपा
 द्यवपारमार्थिकत्वावनेवाहेतुपारिषाध्य
 अथस्वर्गादयोऽप्यपारमार्थिका एव तदा ब्रह्मा

भेदप्र. द्वैतपारमार्थिकेत्वेकस्तेप्रतिपूः स्वर्गादयः श्रुत
 २२ निप्रतिपाद्यात्पारमार्थिकामेदस्त्वमीषी
 पाद्यं श्रुत्यप्रतिष्ठादपारमार्थिकमिति चेत् स्वर्गा
 दयः संतु पारमार्थिकाः श्रुतिप्रतिपाद्यात्वाद्दे
 तुफलभावोप्यमीषामस्तु पारमार्थिक इत्ये
 तावदेव तावदस्माकमप्यो दीतमपाननः श्रु
 तेशावेदेतुफलभावादिभिस्वापारमार्थिक
 त्वरक्षये भेदोऽप्येदिष्यते न दारुदत्तमपित्वा
 मनादृत्य भेदस्यैव स्तुतस्तु भेदस्यैव श्रु
 तिप्रतिपाद्यत्वं तदुक्तदक्षिमता भेदस्यापीति
 दर्शितं प्राक् ननु कएवमाह यद्भेदो नास्ति. १
 किंतु सकललौकिकवैदिकव्यवहारधुरीणो
 व्यवहारको भेदोऽस्त्येव न हि मिथ्या सत्यभेदो

ज्ञानरूपेति हि = ३

पिनास्माभिरङ्गाक्रियत इति चेत् उच्येते कि
 मिदं व्यावहारिकत्वं नाम यस्य ब्रह्मणि विरहो
 भेदेव सत्त्वं ज्ञाननिरूप्यविषयत्वमिति चेत्
 न. इष्टत्वात् ब्रह्मराययेतस्य विद्यमानत्वाच्च
 ब्रह्मणि ज्ञानविषयत्वं नास्तीति वा केन यदि
 ज्ञानं जननीयं तदा ज्ञानविषयत्वमवर्जनीयं
 न चेत्तदा सृजरां ज्ञानविषयमवर्जनीयं अथ
 व्यवहारो भिलापरः तद्विषयत्वं व्यावहारिकत्वं
 मिति चेत् न ज्ञानविषयत्वपक्षोक्तदोषो मोक्षा
 त् नयनानयनमदिरूपव्यवहारविषयत्वमेव
 व्यावहारिकत्वमिति चेत् अन्योन्याभावरूप
 भेदेतदभावात्तननुज्ञानेष्टाप्रयत्नादिविषय
 त्वं यद्यपि व्यावहारिकत्वं प्रवृत्तेनोपपद्यते तथा

भेदप्र. २३. पिवातत्त्वमेवव्यावहारिकत्वंपारिभाषितमि
हविवक्षितमितिचेत्तच्चाधोवियरीतप्रमात्रदि
व्ययत्वंवाव्यत्वमिति यदि तदा त्वयैवप्रमावि
षयत्वेनप्रमाणात्कत्वमुपपादितंअप्यभ्रम
विषयत्वंवाध्यत्वेनदामेदःपारमार्थिकइति
ज्ञानित्वयाभ्रमत्वेनाङ्गीक्रियमाणोपारमार्थि
कत्वांशेवाधोपिधम्मंशोवाधनैद्दिदस्यावा
ध्यन्नुमित्यापातंधर्माणांसर्वमभ्रातंप्रकर
नेनुविपर्ययइत्यभ्युपगमात्तत्तप्यायमेदत्वेन
भेदोनवाध्यतइतिसिद्धिंअन्यथाब्रह्मापा
रमार्थिकमित्यपारमार्थिकत्ववाद्येब्रह्मणो
पिवाध्यत्वंस्यात्. अप्यद्यदोभिन्नइतिज्ञानं
भ्रातंतत्रचप्रकारेभेदएवअतस्तस्यवाध्यत्व

मितिचेत्. नचटपटौभिन्नावित्यादिज्ञानेप्राप्त्य
द्विकश्चोत्तोपपत्तिकवाधानांनिरसनान्निर
सिध्यमाणत्वात्. क्वचित्कालेक्वचिद्देशेक्वा
चिद्विषयेभेदस्यवाध्यत्वपिसर्वत्रवाधान्नहि
साक्षात्त्रिकोवाधःत्वयापिशक्योपदर्शनश्चवा
ध्यत्वेनाप्राक्कव्यवस्थापनत्वामिवव्यवहारिक
त्वमितिचेत्. न. तस्यब्रह्मण्यपिसमानत्वात्
तत्रश्रुतिप्रतिपाद्यत्वादेवाध्यत्वव्यवस्थिति
रितिचेत्. न. भेदस्यापिश्रुतिप्रतिपाद्यत्वोप
पादनान्नभेदग्रहेकेषामपिकदापिकुत्रापि
वाधोनास्तीतिवाच्यंत्वयाज्ञायन्ते. येनभेद
स्यवाध्यत्वमन्यसइतिचेत्. न. व्यवस्थायाम्
मानवाध्यत्वव्यवस्थानिरहोदेवावाध्यत्वसि

भेदप्र. ३६. अस्यांकप्यायांत्वमेवव्यावहारिकोपपा
 २४ दकतायामासूहोसियन्नुवाधाविरहोस्मा
 भिर्यवस्थापनीयस्वत्रयेनप्रकारेणब्रह्मसा
 दातकारस्यविरहस्त्वयामपाद्यःसएववेदस्मा
 भिरुपपाद्यितंशब्दयत्तावन्नेवास्माद्वायित्ते
 नव्यवहारिष्यस्मिन्ननुब्रह्ममिन्नून्मेवव्याव
 हारिकत्वमितिचेत् नएतादृशव्यावहारि
 कत्वस्यास्मदपेक्षितत्वात्तन्नेदमिन्नत्वेनब्रह्म
 योपिव्यावहारिकत्वस्यसर्वथंचत्वात्तब्रह्म च =
 मिन्नत्वस्यत्वयाम्युपगम्यमानस्यपारमार्थि
 कत्वेभेदपारमार्थिकत्वस्यसिद्धत्वात्तच्चअस
 त्यत्वंव्यवहारिकत्वमितिचेत् असत्यत्वमिति
 वाध्यत्वेचेत्तदोक्तमुत्तरं अप्रमार्गिकत्वंव

प्रमारागोचरात्तोपपादानेनैवनिर्द्घंअलीक
 त्वंविधिनिषेधव्यवहारगोचरत्वोपपादने
 नैवापास्तंअसत्त्वंव्यावहारिकत्वमितिचेत्
 तद्यदिसन्नाह्योगित्वंतदामन्यामहोत्योन्या
 भावस्यसन्नाह्योगित्वानभ्युपगमान्न अत्रवि
 त्वमेवासत्त्वमितिचेत् असत्त्वान्नभावप्रति
 ष्ठागित्वमितिचेत् न. असत्त्वादिवमिष्यात्
 त्वमेवव्यावहारिकत्वमितिचेत्तमिष्यात्त्व
 मितिप्रमार्गिकत्वंयादितत्रोक्तमिष्यात्
 दाभिधेयत्वंचेत्तत्तत्संदेहेनैवचरसंदेहे
 मेवजाद्यस्तस्यब्रह्मरापापिलुकरत्वात्तद्वि
 तीय. तत्संदेहेतंप्रापककोयव्याकरणादौ
 भेदपदपर्यायत्वेतमिष्यालीकादिपदाना

भेदप्र.
२५

मननुशासनान्मोक्षमेवकत्वमेवव्या
वहारिकत्वमितिचेत्.न.इष्टत्वात्.अन्यंति
कडुःखाभावस्यमोक्षतयाह्योन्याभावः।
मिन्नत्वात्मोक्षोपायज्ञानाविषयत्वमेवव्या
वहारिकत्वमितिचेत्.न.अवशामननानि।
दिध्यासनादीनामोक्षोपायज्ञानानांशरी
रान्तमभेदविषयकत्वात्.भेदज्ञानाप्यमेव
तहिअवशादीनामुपयोगंस्तप्रतियोगिक
त्वमेवव्यावहारिकत्वमितिचेत्.न.इष्टत्वा
त्.अदेतविरोधित्वमेवव्यावहारिकत्वमि
तिचेत्.इष्टत्वात्.वैपरीत्यस्यापिस्त्ववचत्वा
च्चप्रपंचान्नगतिर्वैद्यावहारिकत्वंतदाप्रपं
वर्हिर्गतिरनेनब्रह्मणाएवकिन्नव्यवहारिका

त्वंस्यात्प्रपंचस्यप्येवंविकल्पकदर्पणीय
त्वाच्चअविद्याइशावेद्यत्वंवेद्यावहारिक
त्वंतदानकिंचिदनिर्लसंवैपरीत्यंवस्त्वचंअ
विद्याविषयत्वंव्यावहारिकत्वमितिचेत्
नक्वाचिन्नप्यापिपारमार्थिकत्वात्तने जड
त्वंव्यावहारिकत्वमितिचेत्तद्यदिज्ञान
विषयत्वंतदाऽनुजानीमःअप्यात्माभिः
न्नत्वंतप्याप्यनुजानीमःअप्यानंदमिन्नत्वं
तप्यापिनानिस्मृतेनावेद्यत्वमेवव्याव
हारिकत्वमितिचेत्तन्नइहसत्त्वान्मोक्षस्यपा
रमार्थिकत्वेभुक्तिदशायांकप्यंनवेद्यत्वमि
तिचेत्वेदनावीरहादेवब्रह्मणास्तदाकप्यं
वेदनामितिचेत्तइयमपितवभ्रान्तिःतस्माद्वा

भेदप्र. वहारिको भेद इति. नत्राङ्गीकारेन किंचिदनि
 २६ सुमापादयानिकेवलं पारमार्थिकत्वं व्यावहारि
 कत्वं मित्रिब्रह्मप्रपंचयोर्भ्रमवयं प्राचीनैर्दृष्ट
 वेद्यानिभिः. शिवमसिन्ध्यायेत बोधिनाम्ना
 र्चाचीनाम्नापि वेदान्निनो व्यामुग्धा एव वर्त
 नेवस्तनः प्रमाणा सिद्धतया ब्रह्मप्रपंचयो
 विशेषो नास्त्येव व्यावहारिकत्वादेव च प्रा
 पंचस्य पारमार्थिकत्वं तस्या हि भेद पारमा
 र्थिकः व्यावहारिकत्वात् न युक्त्या पारमार्थिकं
 न ह्यवहारिकं यथा ब्रह्म ह्येतन्न वायं न व्या
 वहारिकं. तस्मात्पारमार्थिक इति व्यतिरे
 की यद्वा पारमार्थिकत्वाभ्यां विवादपदं भेदः
 पारमार्थिकः व्यावहारित्वान्. यद्यह्यवहा

रिकं तत्तत्पारमार्थिके यथा ब्रह्म पारमार्थि
 कत्वं ह्यप्यव्यावहारिकत्वं वां श्रायंतस्मान्
 पारमार्थिकः साधनविकलो ह्यस्मान्न इति
 चेत्. न. ब्रह्मसोपिव्यावहारिकस्य प्रमाणा
 सिद्धत्वात् व्यावहारिकत्वं व्यवहारगोचरत्वं
 तच्च ब्रह्मस्यप्यस्ति ब्रह्मेत्यभिप्राय रूपव्यव
 हारसत्त्वात् तत्तत्तत्पारमार्थिकसत्त्वाच्च त्वन्म
 ते घटाद्यात्मनो ब्रह्मसोपितयनाजयनादिरू
 पव्यावहारसत्त्वाच्च ब्रह्मन व्यावहारिकमित्य
 तन्नो नित्ये धरूपव्यवहारस्यापि त्वयाम्य
 पगमान् व्यवहारिकचानित्ये धेव्यवहारिक
 त्वमयं न सिद्धमेव तस्मान्न पथायथा व्याव
 हारिकत्वं नित्ये धो ब्रह्मसि तत्तथा व्याव

भेदप्रवहारिकत्वमनिवारणीयमेव. अव्यावहा
 २७ रिकंकप्यंव्यावहारिकंस्यादिदिचेत्. आ
 त्मानमुपालभच्ययेनसंरुद्धतरं व्यवहारं
 ब्रह्मणायश्यन्नपिअव्यावहारिकत्वमभ्यु
 पयिषिरेकमेवादितीयं ब्रह्मेति श्रुतिरप्य
 द्वितीयत्वादित्ना रूपेण ब्रह्मव्यवहारणीय
 मित्येतन्न परैवेतत्प्रायतदुह्माहिस्यसाधार
 नवेकत्वं प्रथमानुमानं तर्हि गतां व्यतिरे
 कव्याप्त्यभावादितीचेन्न नत्वन्मतेन न न
 व्यतिरेकसत्त्वान्न यदाभेदः पारमार्थिकः
 वेद्यत्वात्तयदेवंतदेवं यथा ब्रह्म तत्प्रावायं
 नस्मान्नप्रावेद्यत्वं च वेदनविषयत्वं तच्च
 तवमते ब्रह्मणायप्यस्तेवभेदः प्रमविषयः सा

नविषयत्वात्तयदेवंतदेवं यथा ब्रह्म तत्प्रा
 चार्यं तस्मान्नप्राशक्तिनिष्यतयाज्ञाने रज
 त्वे तत्तयं व्याभिचारश्रुतिचेत् न रजनत्वस्य प्रमा
 विषयत्वात्. रजनत्वेवोशिष्टं भुक्तौ भास
 नेन च तत्प्रामाणिकमिति चेत् न. रजनत्व
 वोशिष्टस्य रजने पारमार्थिकत्वात् न हि
 तदनिरिक्तं वोशिष्टं भासते सुक्तौ तर्हि भुक्तौ
 रजनज्ञानं कप्यं भ्रम इति चेत् व्यधिकरणा
 प्रकारवधिन्न विषयतया प्रति योगित
 शो याविषय्याश्रुतिप्रकारकतया विशेष्यनि
 स्मान्नभावयोगिधर्मप्रकारकतया
 प्रतियोगिकतया वानत्वसद्विषयतया
 वाणिग्वीप्याद्यनुरूपतरजनत्वस्य स्मरतो

भेदप्र. सतिमुक्ताविंदियसन्निहृत्मायांभुक्तिरजत
 २८ योर्देदग्रहाभावसामग्रीवशाननादृशारो
 पसंभवान्न नप्यावनेयाधिकानांशेयत्वा
 प्रमेयत्वयोरविनाभावएवेतिनव्यभिचा
 रयननुरजननादान्म्यंभुक्तोनास्तिनप्या
 चकप्यसंदेववैशिष्ट्यंभुक्तोभासतइत्युक्ता
 करिष्यसन्तिचेन्नूननूक्तिरजननादात्म्यस्य
 क्वचिदभावोस्तीत्येवेनस्यापरमार्थिकत्वं
 तदनादृशमपारमार्थित्वंपटपटादीनांस्त
 र्वेषामप्यह्रीकुर्मेशनिहूर्मनेस्तवालंमर्मपी
 उपाकोहिघटादीनमभावप्रतियोगिकत्वं
 नाङ्गीकरोति एतेनस्वप्रदृष्टकामिन्या
 दीनमपि नरङ्गप्रसङ्गनुभूतचंद्रभेदादी

नामपिपारमार्थिकत्वमभ्युपगच्छतामस्मा
 कंननदृष्टान्नावधंभेनजागराद्यवस्त्राभू
 यमानघटपटतद्भेदानामपारमार्थिकत्वा
 त्मानंतकिंचिदानेहसमायादयतीत्यवधा
 तत्वांसत्त्वोपरक्तमसदपिभ्रमेभासतइतिपक्षो
 स्माभिन्नाङ्गीक्रियतएवतदादायापिदृष्टान्ना
 वकाशःनवस्यादिनि घटःपटप्रतियोगिका
 त्योन्याभावान्यन्ताभावहरिःपटत्वप्रतियो
 गिकात्यन्ताभाववत्त्वान्नयंचत्तपटत्वप्रतियो
 गिकात्यन्ताभावंनभस्त्विति ननूपटप्रतियोगि
 कान्यान्ताभावान्यन्ताभावहरिः यथापट
 नवननयंपटत्वंप्रतियोगिकात्यन्ताभावहरिः
 पटत्वप्रतियोगिकात्यन्ताभाववत्त्वान्नयंचत्त

भेदप्र. यत्तैकतयेतदेवसाध्यम् एवंरूपं त्वसमानका
 ३. लीनस्वप्रनियोगिकोभावसमानाधिकार
 सांगुसात्वान्नसंयोगवन्नरसादीनामापि यद्वा
 समत्वान्नव्याभिचारः एवंसंयोगमेव दृष्ट्वा
 त्रीकृत्यदृष्टिनिमज्जपदार्थपञ्चकमनुमानं
 प्रयोक्तव्यं व्याभिचारसमोत्सानरसनीया
 प्रपञ्चः सत्यदृश्यत्वात्त्रयत्रसत्यं न न दृश्यं
 यथा ब्रह्माद्येन न वा येदृश्यस्तस्मान्न सत्यः मु
 क्तो रजततादात्म्यं दृश्यमपि न सत्यमिति व्य
 भिचारश्च निचेत् न न स्यापि सत्त्वत्वात्तन्माधि
 त्वं च न न सत्यत्वात् प्रपञ्चः परमार्थिकः अमि
 धेयत्वात्त्रयद्यदिभिधेयं तत न तत्र पारमार्थि
 कं यथा ब्रह्म पारमार्थिकं च व्याप्याभिधेय

त्ववांश्चीयं न तस्मान्न पारमार्थिकः स्वप्नागुम्भ
 तप्रपञ्चोपि सत्य एवेत्यवधेयं भेदादिज्ञानं स
 धिष्यकं ज्ञानत्वात्त्रयज्ञानज्ञानं तत्रैसाधिष्य
 यकं यथा ब्रह्म ज्ञानं स धिष्यकं च व्याप्य ज्ञान
 त्ववत्त्वविवादविषयभेदादिज्ञानं तस्मान्न स
 धिष्यकं न न स्वप्नादिशिरच्छेदादिन्यादिगति
 नाकात्तु पूर्वनेर्यश्च यस्मैः संयोगसमदृष्टर चैरपा
 रामहंदादिविजयसु मेराशिरस्वरसमारोह
 शोरावरायानादिकमपि निद्राविद्राविज्ञे
 द्रियगणापुरुषः यप्रपत्तिन दयित्वया पार
 मार्थिकमेवेत्यव्यं चेन्न न तत्तत्सम्यक्क
 क्त्वा शोमुखीकोसियेन तदानीन्तनजाग
 रान्तरभाविवाधयव्यतिकरसत्यापितव्य

भेदप्र. च्यामन्यसइतिचेन्नकः संदेहः पर एकात्ता
 ३१ त्कालिकाद्येनस्वाशिरश्चेदादीनीननु
 न्मनियममभावमवधारयामोननुजन्मा
 न्तरेपित्वदुदाहृतं सर्वना सीदित्यहीकर्म
 सत्तत्कालेपिपुरुषान्नरस्ववाभास्तीनिनि
 स्मद्भूयामः अतएवपुराणादौननुदाकार्य
 प्रानिद्वारास्तथानुभवानि तस्मात्तयमा
 नपारमार्थिकत्वयोक्तमनियमनादिनो
 नैष्यायिकाः स्वभविष्यानव्यभिचारश्च
 लत्वेनोदादियमाणावपित्वयाराजनिमी
 लिकयोगजानिमीलिकयोवधीरयनोनमा
 नागपिवित्यनीनि ननुयथाब्रह्मज्ञाप्रा
 पंचोपिस्मभादिस्तथाचैवंमन्यमानस्य

भवनास्तिकेभ्योनविशेषमवधारयाम
 इतिचेन्न. योनस्समाभिन्नं ब्रह्ममन्यनेष्य
 सत्त्वाभिधेयत्वप्रमेयत्वादिनारसमत्तुल्यं
 ब्रह्मस्वीकरोतिनयोः कनरोनोस्तिकशति
 त्वमेवपरिभावयप्रपंचाद्भिन्नत्वेनब्रह्मजा
 नीहीत्येनदनुर्थमेवमसायमायाः तर्हि
 प्रपंचाद्ब्रह्मकः मस्वहितयेनोपनिषद्ब्रह्म
 ह्मेनिधोवरणानिचोब्रह्मसाक्षात्कारः सा
 द्वादिवदुखोच्छिन्नरूपपरमपुरुषोयोपियो
 गीनन्प्रपंचसाक्षात्कारइतिवीथयिनुंन
 नुब्रह्मेवसन्ननुप्रपंचइतिस्थापयितुमिच्छ
 तमाभिनिवेशेन ननुयदिश्रुतैः तथैवता
 त्पर्यंतर्हिव्यासः कथमेवनाज्ञासीद्यतस्त

मेदप्रः ये वास्तव्यदिनिचेत् यदि ब्रह्मपारमार्थिकं
 ३२ तर्हि ब्रह्मस्य निः न आसीद्येन सर्वभूतजाया
 मस्तु यन्न हि व्यासः स एगुरो रधि प्रतः पा
 र्वेडि व्यामोहनाथमिति चेत् तर्हि व्यास
 फ= सूत्रारामेन त्वं व्यासः भावितं तर्हि नत्र
 तीर्थिकानां कथं परिग्रह इति चेत् ब्रह्मस्तुति
 नेन न हि ब्रह्मस्तुता चापि मम विदेयः प्रपंच
 मिथ्यात्वसाधनं परं न साहमहोर्ष्वनुमाना
 न्यदेन प्रतियादकागमवाधात्कथं च न प्र
 मां जनयिष्यंतीति चेत् आगमवाद्यो ह्याग
 मवाक्यजन्या साध्यविपरीतप्रतीतिः सा च
 सत्यानवाप्ता चेकप्यंवाधः तथैव सत्यया
 देनासीद्वावेदेन प्रमभावात् न हि साध्यवि

परीतप्रतीतिमात्रं वाधः किं तर्हि साध्याभा
 वप्रमासावेदस्तिद्वितीया कथं देनाभावप्रमा
 रूपो वाधः अथागमजनितनाप्येदेन बुद्धिर्न
 सत्यात् तर्हि स नरो वाधाभावः असत्येन ज्ञा
 नेन वाधायोगात् सत्यमन्तमने प्रकृतिजबु
 द्धिरसत्या भवतः कथं चान्न स्यादेव वाधा
 त्मिकेति चेत् मम मते सत्यादेन बुद्धिर्ना
 सत्येव तर्हि एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति वाक्यं ह्य
 नं न जनयत्येव का एवमाह न जगयन्निःप्रपि
 तु ब्रह्मणि ब्रह्म प्रतियोगिको भेदो नास्तीता
 दृशं ज्ञानं जनयत्येन बुद्धेः पटादिभेदसा
 धने वाधकं न भवति भिन्नविवक्षितत्वात् सर्वा
 देतज्ज्ञानं यन्मासोत्पन्नं प्रकृतेः यच्च तव ब्रह्मणि

भेद प्र.
३३

ब्रह्माभेदविवक्षयकं ज्ञानमुत्पन्नमनयोः क
नराप्रमेतिसंदेहोस्तीति चेन्न न हि सत्तरां न
बाधः न हि संदिग्धप्रामाण्यं मायि ज्ञानं बाध
कं पवनस्य संदेह एव नास्ति मदभ्युपगम्य
माननादप्राप्तौ त्रस्तानस्त्वधापि प्रामा
ण्यङ्गीकारानन्वयप्रतीतिस्तु यदि प्रमा
तदनाद्येन प्रमाद्विषयाप्रमातृत्वापि ना
दैति प्रमेति कृत्या विवक्षयैव बाधव्युदासः
नन्वस्तसाध्याविशेषः हेतुसाध्ययोर्देहा
भावात् न न त्रयसिद्धिस्तदासिद्धिस्तदा
धनमेवासाध्यासिद्धिस्तदा न दानमनो हेतो वप्य
सिद्धास्वरूपासिद्धिरिति चेन्न मैव व्यवहारि
कमेवेत्येवामभ्युपगम्यमानेनाभिन्नहेतु

जै

नासकलाभासबुद्धस्तसिद्धिर्न पारमार्थि
को भूत्वा सेत्स्यतीत्यदोषात् ननु हेतुना
मसत्त्वादेव स्वरूपासिद्धिरस्तु न हि हेतुना
सती वयः मङ्गलकर्म इति चेन्न हीसिद्धिर
प्यसती कप्यममुमानमपहस्तायि व्यति स
ती वासिद्धिस्त्वज्ञानमपीडायापि नाङ्गीक
र्तव्या अस्तस्याप्यसिद्ध्या असाधकं वास्त
वं सेत्स्यतीति चेन्न ह्यसत्तापि हेतुना सा
ध्यं वास्तवं सेत्स्यतीति न दोषः मया च ध्या
दृशी असिद्धिर्दोषत्वेन मन्यते सानास्त्येव
प्रकृते येन मादिशापि दोषाय सावकाशमा
सादयेन्न एतेनाश्रयासिद्धिः परिहृता नन्व
स्तव्याप्यत्वासिद्धिर्हेतुसाध्ययोगे देसति व्या

भेदप्र. त्रिस्यत्र भेदश्च व्याप्तेरवसाधनीयशक्तिः
 ३४ दुर्घटत्वमिति चेत् न मेवम् अपान्नत्वं स्वदम्भ
 गम्य यस्मान्न व्यावहारिकभेदमादायेव व्याप्तिरिति
 वस्तुगत्या भेदज्ञानव्याप्तिजनकव्याप्तिज्ञानेन
 न कं वानाद्यः व्याप्तेर्ज्ञेयज्ञानजन्यत्वान्मभ्युप
 गमात्स्नाद्वितीयः साधनं वन्नानिस्मृत्यन्ताभा
 वाप्रतियोगिसाध्यवत्कत्वज्ञानस्य भेदज्ञाना
 नुपजीवकत्वात् तन्मभ्युपेत्य ह्युपयोगो यो धूम
 वानसौ वद्विमान् नित्याकारो गेट्छुमानाया
 व्याप्तेरभेदज्ञानस्यैवोपयोगान्न अत्र एव सा
 धनसमानाधिकारान्या न्योभावाप्रति
 योगिसाध्यवत्कत्वसित्येव नैदाग्नं व्याप्ति
 वर्यायिनि नत्वस्तु सिद्धसाधनं व्यावहारिक

कस्य भेदस्य सिद्धत्वादिनि चेत् न. भेदपदा
 न्नत्पपारमार्थिकत्वस्य साधनान्न अप्यास्तु ध्य
 विरोधः वेद्यत्वादीनां हेतूनां पारमार्थिक
 त्वाभावव्याप्यत्वा मेव वेद्यत्वस्य ब्रह्मणि पा
 रमार्थिकोपि गतत्वात् तत्र वेद्यत्वं नास्ति किं
 त्वस्वयमेव वेदनात्मकमिति चेत् ब्रह्मणि वे
 द्यत्वं नास्तीत्यत्र ब्रह्मण्यदेन ब्रह्मोपस्थाप्यतेन
 वा अद्यत्वेन ह्येव वेद्यत्वमन्येन ब्रह्मणि
 वेद्यत्वनिषेधस्तु कर्तुं शक्यः वेद्यत्वनि
 षेधकं न वा क्पेन ब्रह्मानुस्थापनात् ब्रह्मवे
 द्यत्वात्तवेदमित्यनुमानपक्षोपि पक्षोपस्थि
 तौ वेद्यत्वमवर्जनीयपक्षानुपस्थितौ च वे
 द्यत्वमवर्जनीयमेव निषेधासादान्न च त्व

भेदप्र. सत्प्रतिपदाः तस्याहेप्रपंचोमिष्यावेद्यत्वा
 ३५ त्रभुक्तिरजनतादात्म्यवत्तमेदोनपरमा
 र्थिकः व्यवहारिकत्वात्तरङ्ग-प्रसङ्गानुभूते
 चंद्रभेदवत्तद्यदाहमेतपरमार्यिकाः जड
 त्वात्तशशशृङ्ग-निर्देतिचेत्तमेवंप्रप्यमान
 मानस्यब्रह्माण्डमभिचारात्तद्वत्सामान्यस्य
 साध्यविकलत्वात्-साध्यंचामिष्यात्वंय
 द्यपरमार्यिकत्वंतदासाध्याप्रसिद्धिःअथ
 व्यवहारिकत्वमेवतदासिद्धसाधनंअथ
 ब्रह्मभिन्नत्वंतस्यापिसिद्धसाधनंअथस
 कलविधिनिषेधव्यवहाराभाजनत्वंत
 दाव्याघातःप्रपंचोमिष्येतिमिष्यावहा
 रभाजनत्वाङ्गीकारात्अथामिष्यात्वंत्र ३५

विषय
 मामिष्येत्वंतस्यापिसिद्धसाधनंकदाचि
 त्तकस्यचिद्भुमविषयत्वाङ्गीकारात्-नहि
 भ्रमविषयत्वंप्रमाविषयविरोधि एकत्रैव
 रजनत्वेनुभयदर्शनान्अथप्रमामृजडा
 नाविषयत्वमेवमिष्यात्वंतर्हि-साध्याप्रसि
 द्धिअथसद्गामनिर्वचनीयत्वांमिष्यात्वं
 नायंवस्तुदोषोयत्तवनिर्वचनात्तत्किरिति-श
 यदिचनिर्वचनं-स-सत्त्वयापिनिर्वकुंम
 न्यामहेअदृष्टत्वादिचित्ते-केवल
 आहुत्वेनैवकिंतीहिसत्त्वेनाभिधेयत्वेन
 प्रमेयत्वेनशेयत्वेनधर्मित्वेनधर्मत्वेनपरत्वे
 नप्रपंचब्रह्माण्डमेदो-जन्मनिममाग्यपगम
 इतिस्संशयभवात्तर्हिभेदःकथमितिचेत्त- ३५

भेदप्र. नशाक्यनेतवोन्मत्तस्य उरस्तादेवमेवम्प्रप्य
 ३६ सत्त्वासत्त्वसदसत्त्वपदोयुक्तवशादर्शनाद
 निर्वचनीयत्त्वमेवप्रपंचस्यावधारयामशति
 चेन्मन्निर्वचनीयत्त्वेपिदोषंप्रशयासिनवा
 आद्येनदपिकथंनैवधारितवान्निर्वचनेन
 दाअनिर्वचनीयत्त्वेनैववास्तयेनधर्मस्या
 व्यवस्थितःप्रपंचोब्रह्मभिन्नतयाव्यवस्था
 स्यन्नइत्येतेनपक्षायत्त्वयैवविनीर्णोन्नतीज
 लिःअप्यानिर्वचनीयत्त्वमप्यपारमार्थिक
 कमेवतदामदभिमतंनिर्वचनीयत्वमेव
 त्वयाप्रपंचस्यसम्प्रादितमितिनिविवादः
 अथनानिर्वचनीयत्त्वंनाप्यानिर्वचनीयत्त्व
 मित्युभयाभाववत्त्वमेवप्रपंचस्याङ्गीकार

इतिचेतनार्हितलयाभाववत्त्वयैवव्यवस्थितं
 प्रपंचइतिसिद्धोभेदःअथविरोधादेवमपि
 ज्ञीकरोमिनिर्वचनीयत्त्वादिनिर्वचनीयत्त्वयो
 परस्परविरुद्धाप्यनयापरस्परदिरहान्म
 नयावेकत्वावश्यकत्वादितिचेन्नहिति
 नैवप्रकारेणव्यवस्थितःप्रपंचःअथसर्वे
 वपक्षादुक्त्याशङ्क्यसत्त्वंमात्राप्यसत्त्वं
 सदसत्त्वंनानिर्वचनीयत्त्वंतोभयाभाववत्त्व
 नान्यतरवत्त्वमत्रएवप्रपंचीकृतिरितिचेन
 तर्हिदुष्मत्त्वमेवपारमार्थिकमेतत्त्वमेव
 दुष्माद्वहाराभेदःसिद्धःदुष्मत्त्वमपिनयार
 मार्थिकमितिचेत्तदुष्मत्त्वंतर्हिपारमा
 र्थिकमित्यायातंअत्रएवप्रपंचस्यब्रह्मामे

मेदप्रदं मन्त्यामहे अहस्यत्वेनैकत्वादिनिचेन
३९ न केवलम् इदं सत्त्वेनैवंपाकिना हि सत्त्वेना
भिधेयत्वेन प्रमेयत्वेन ज्ञेयत्वेन धर्मित्वं न
धर्मत्वेन वस्तुपराप्रपंचब्रह्मरामोर्मदोनास्ती
निममाभ्युपगमशक्तिस्सुस्थो भवति हि मेदः
कथामिति चेन्न अवानरजत्रर्द्धमवन्नयेति
गृह्यगात्रप्यादिभ्यां धर्ममेव कंचिन्न
प्रमेयत्वादिनर्पायार्थिकं साधयामि सत्त
प्रतिपक्षेरात हि मन्त्राध्यमानभेदावि
रुद्रोत्तयसन्नशक्तिपक्षस्य दयं न भवती
न्यलंकलहेनेति ननु विद्वत्वाधकान
र्क्षस्य न्यत्वात् सत्त्वं व्याप्यत्वासिद्धाः सर्व
हेतवश्च निचेन न लोकि कवेदिकव्यवस्था

मे-

रविप्रवचनविपक्षवाधकानर्क्षस्य पूर्वमेव द
र्शित्वात् भवन्नव्यवहारविप्रवः किं न स्थित
मिति चेन्न एवमनिहमिदमकोटो नीवेश
यत्तत्तव यराजया दप्यविप्रतो निर्हनुस्य
स्वक्रियास्ववचनव्याघातादयोपि दोषाः
प्रतिभाशोयाय नालंकर्ममोसशक्तिचेत्
सामुपेक्षैव रदयः सत्त्वं न नत्वस्तूपाधि
स्वेकादिदिहाद्युपलक्ष्यमाना शब्दमन एता
वतापि हेतवे सदिग्धव्याप्ति कालसाध्यसा
धनाय पर्याप्तप्याचोक्तं यावच्च व्याप्ति
रेकित्वं शानाशोनापि शंक्ते विपक्षस्य कु
तस्तव हेतोर्द्धमनितावलामिति चेन्न मेवलवा
पाद्युगमोयसाधवच्च साधनापतदोतत्रा

भेदप्र. विशांकमानोपाधिस्तत्तव्यास्वकार्यानुमत्ते
 ३८ नोपाधिनुपत्यस्यमानोपिरानशस्त्वयानर
 मापयार्किलयिव्यतिश्रयेदमसाधकंशर्द्ध
 नोपाधिग्रस्तत्वादिन्ययंहेतुःशांकमानो
 रस्यसाधकत्वंसाधायिव्यतिशेतिमन्त्रांतदा
 स्यापनानुमानमपिनयेवसाध्यंसाधयिव्य
 तिनहिमीप्रत्येकंनोवाद्योवाः ननुसहज्वे
 तपृच्छामिश्रादिनापाधिःकथंनानुमानमाकु
 लयतिनकएवमाहनाकुलयतिनयदिवाद्युपर
 न्यस्तसाध्यव्यापकत्वेनसिस्तीतःसाधन
 व्यापकत्वेनसंदिग्धःसाधनाव्यापकत्वेन
 वानिश्चिन्तःसाध्याव्यापकत्वेनसंदिग्धःक
 श्चिद्गर्मःप्रतीतिप्रथमवतरतिनदासंदिग्धो

पाधिर्हेतुोभवत्येवन्ननिरासायचागुह्यस्त
 कएवपटीयान्नयन्नसहचारदर्शनव्याभिचार
 दर्शनानुह्यस्तत्तर्कव्याप्तिःपरिधिन्नानत्रा
 विशांकमानोपाद्योहेतुर्विद्वत्तैधूमादिनावज्ञा
 द्यनुमिनिरपिनस्यात्तथाचेह्यसाधनत्तानु
 मिनिरपिनस्यादिनिनिदनिप्रवृत्त्योरनुदये
 निरीहंजगज्जायतेनिकंठकोधारः किंचादे
 नेश्रानिःप्रमारांप्रमाराणात्तरमापिवास्ति-१
 यदिश्रानिःप्रमारांतदज्ञस्याःपरमार्थिक
 त्तमभुपेयंनस्यपारमार्थिकान्नपारमार्थि
 कंज्ञानमुपेत्तमहानि अपारमार्थिकान्नस्व
 ज्ञानुभूतकामिनीसंसर्गचिरमधानुविसर्गः
 पारमार्थिकोस्तीतिचैन्ननेनुस्वज्ञानुभूत

भेद प्र. कामिनीसंसर्गाच्चिरमधानुविसर्गाः पारमार्थिको
 ३८ स्त्रीनिचेन ननु स्वप्नानुभूतकामिनीतत्सङ्ग-
 योस्तदावाधेपि पारमार्थिकत्वात्प्राप्यदिनत्वा
 त्त्रसन्निहृष्टाका मिनीतत्संगोवात्तदानी
 कथं धानुविसर्गाजिनयिष्यतीत्यवाशेभ्यन्ते
 तत्र कामिनीतत्सङ्गयोरभावेपितत्रज्ञाना
 दः स्म संस्कारादिस्तद्वृत्तादुत्पद्यमानश्चर
 मधानुविसर्गाः पारमार्थिकहेतुका एवेति का
 मिनीसत्त्वान्नदिवयकंज्ञानमाधिक्यसदिति
 चेन्नदिवयएकज्ञानसत्त्वात् कामिन्याएव
 कथं मैसम्बमिति न त्वं कामिन्यास्तत्र स्फु
 टएव त्राद्यदिति चेन्न वाधाः सत्त्वं न दास्वप्नेकार
 मिनीनोपलक्ष्यपितत्रविपरीतज्ञानमुत्प

३

द्यतेयेनानुभवस्याप्यसत्त्वमवधारितवान
 सियद्यप्यापाततत्र कामिनीज्ञानस्य न वाध
 त्वाप्यादिविशेषरास्यकामिनीवाधेनदि
 शिष्टानुभवोपिवाधिन एवमिति चेन्न- एवं सति
 भाविषत्रहस्तमपितत्तत्तले पुत्रसत्त्वेनास्मत्
 तत्र तत्र भावित्वेनेव पुत्र उपलभ्यते न च नपेवे
 तिकथं तदसत्त्वात्- असन्निहृष्टांनुका
 मिनीसन्निहृष्टात्वेन गृह्णात्र अनुभवतः क
 थं सन्निहृष्टीकारं वाशकोतेति चेन्न एता
 वतैवापराधेनायं भ्रात्र इत्युच्यते यत्र किं लो
 तद्देशा मतत्र कालमपि कामिनां परमार्थस
 तीतद्देशत्वेन तत्कालत्वेन गृह्णातीति मन्वलीक न
 विषयतया न चासत्त्वात्प्राप्त्या पारमार्थि

भेदप्र. कं ज्ञानं न जननीयमित्यप्रमाणं श्रान्तिरहे

४. ते यच्च ज्ञानं श्रान्त्या जननीयं न तत् सदसदाश्रया
द्ये हेतुमेव द्वितीये वा सत्त्वेन घटादिभेदज्ञाने
न समं श्रान्तिज्ञानं स्याद्विशेषात् न ह्येनमपार
मार्थिकमहेतुं च पारमार्थिकमित्यनुवाद
कृत एव भेद इति सत्तद्वययोगात् क्रामाकप्या
प्रपंचस्यापारमार्थिकत्वं ब्रह्मणा श्रया पारमार्थि
कत्वं यत्तत्त्ववाच्यं पारमार्थिकमित्यनुवाद
कृत एव भेद इति सत्तद्वययोगात् क्रामाकप्या
प्रपंचस्यापारमार्थिकत्वं ब्रह्मणा श्रया पारमार्थि
कत्वं यत्तत्त्ववाच्यं पारमार्थिकमित्यनुवाद
कृत एव भेद इति सत्तद्वययोगात् क्रामाकप्या
प्रपंचस्यापारमार्थिकत्वं ब्रह्मणा श्रया पारमार्थि
कत्वं यत्तत्त्ववाच्यं पारमार्थिकमित्यनुवाद

पारमार्थिको ब्रह्मवा पारमार्थिकमित्यनि
स्मृत्युभयत्राप्यापाद्यने पारमार्थिकत्वापार
मार्थिकत्वायोरपि व्यावहारिको भेदोस्तीति
चेन्न अत एव पारमार्थिकत्वे भेदप्रसङ्गनिवन्ध
नो दोषः तदा प्रपंचस्यापारमार्थिकत्वं यत्तत्
तददेव पारमार्थिकत्वं तस्य ब्रह्मणो वा यत्तत्
पारमार्थिकत्वं तदेव प्रपंचस्यापारमार्थिक
त्वमिति वृथान्तसाधनाया सो विदंति नां किं
च भेदा भेदयोर्भेदोस्ति न वा आद्ये सिद्धो भेदः
द्वितीये तव दर्शने यत्तत् भेदमस्य इति न तदभेद
खंडने यच्च भेदसाधनं ब्रह्मसाधनमिति न
दातुं कृत्यं त्वयैव सस्यादिति ननु हेतुमपारमार्थि
कमहेतुं पारमार्थिकमित्ययमेव हेतुर्दत्त

भेद प्र० योर्ज्ञेदृशनिचेन देना देतयोः पारमार्थिकत्वापारमार्थिकत्वोद्भ
 ४१ मेमथदियारमार्थसंतोमन्यसे तदासिद्धएवभेदप्रतियोगत्वा
 योगिवृत्तिधर्मयोः प्रयेवभेदकत्वप्रतिपादनात् किंवविद्या
 विद्ययोर्भेदोस्तिनवाः आद्यसिद्धोभेदं द्वितीयेतयोर्निवर्त्येति
 वर्तकभावानुपपत्तिः विद्ययात्रविद्यानिवृत्तावपवर्गइति
 हितवमतंतच्चभेदेऽनुपपन्नं व्यावहारिकस्तुभेदो निरस्त ए
 व अपिचक्षेत्रपरमात्मनोर्भेदोस्ति नवात्माद्येसिद्धएव
 भेदः अन्वयेविदानंदमयस्यपारमात्मनो दुःखमयत्वसर्व
 त्वशरीरत्वादिविरोधः उप्याधिभेदादेवं स्यादिति चेत्
 उयाधिभेदस्यपारमार्थिकस्य त्वयास्फुपगमात् अन्य
 पगमेवाकिमैपराद्रमुयाधेयभेदेन उयधेयभेदोपिपा
 रमार्थिकोनास्ति किं बुव्यावहारिकइति चेत् तन्नकि
 मे मुयाधिभेदः पारमार्थिकसोपिव्यावहारिकएवेति

चेन्नतत्रकिं ब्रह्मराः क्षेत्रज्ञस्यवपारमार्थताभेदेक्षेत्राधि
 संबंधस्तस्यपारमार्थिकएवक्षेत्रादिसंबंधएवनास्तिप
 रमार्थिसन्नकिंब्रह्मणानंदभेदादापाद्येनेति नहिमन्य
 र्यब्रह्मचर्यमदिकेशमनुभवनेकिन्निरासायपत्तः अ भवतः
 पारमार्थिकक्षेत्रादिसंबंधानिरासायोनित्तेन शशष्टङ्गा
 दिनिर्विशेषस्यक्षेत्रादिसंबंधस्यात्कृत्यप्रातिकूल्यया
 रेसमर्थस्यानिराकरणोप्रयत्नानर्थवद्यात् निवृत्तिरपि
 क्षेत्रादीनामपारमार्थिक्येवेतिपदिसन्नरामीयासंवेफ
 ल्यंक्षेत्रादिसंबंधापारमार्थिकत्वज्ञानमेव नत्वज्ञानंतदु
 त्पादनायचयोगाभ्यासइतिनायासंवेफलमितिचेत्
 एवं सनिसन्त्यज्ञानविषयत्वेनक्षेत्रादिसंबंधादिपारमा
 र्थिकत्वंपारमार्थिकंज्ञानंचतद्विषयंपारमार्थिकमित्या
 पातंतप्यंचेद्वैसंपारमार्थिकंनभवतीत्येवाविद्ययानिवृ

भेदप्र.
४२

ठमिति विद्येवानर्प्यकरी अथ देवाद्यपारमार्थिकत्वा
नमप्यसदेवतादाहोवादीनां पारमार्थिकत्वमयत्तसिद्धं
अथ ब्रह्मसाक्षात्कारो विद्याया अविद्यानिवर्त्यत इति म
तंतदा ब्रह्मविषयकस्य साक्षात्कारस्य ब्रह्मभिन्नत्वमेव
यगमस्तदभिन्नैवेति नित्यस्य ब्रह्मरोगोयोगाभ्यासजन्यत्व
मित्याभ्युपगमं स्यात्तथा च नित्यत्वविरोधः योगाभ्यासे वै
यप्यवान्तदान्तिकाया विद्याया नित्यसत्त्वात् अथ शरी
राहं प्रत्ययादिरिव मित्याज्ञानमिन्द्रियमयसिद्धं परन्तु श
रीरादयः परमार्थिकस्तेभ्यः कश्चिदन्न आत्मा स च पर
मात्मा भिन्नः परमात्मा च नित्यज्ञानेष्टा समवायीत्यादि
तत्त्वं नैयायिकैर्मन्यते कथं ब्रह्मेव केवलं परमार्थस
दि निज्ञानं श्रुत्या सम्याद्यतयेव पुत्र्यापि परिभाव्य
निर्नरयोगाभ्यासवशादेनाहृष्टियैव संसाक्षात्कार

वृद्धिः

मृत्याद्यब्रह्मसाद्भवतीत्यपवृत्तक इत्युच्यते इत्यङ्गीकुर्मस्त
था वन किंचिदुपपन्नमिति चेन्न श्रुत्यादिज्ञानेन सा
ब्रह्मेशो नानाभिन्नाभिन्नत्वविकल्पकरापरित्यागात् न तस्मा
देदांतीनां मुमुक्षा य सती प्रवृत्तिरप्यसती मोक्षज्ञानमप्य
सत्त्वं विद्याप्यसती योगाभ्यासोप्यसत्त्वं वेदोप्यसत्त्वेवेति
साधुतीर्थिकत्वाभिमानः स्वर्गादिवदीनां तत्सत्त्वसंक
प्यापि नास्ति ब्रह्माभिन्नस्य प्रमाणाभ्याससत्त्वेन ब्रह्मा
क^४ व्यग्रामाणामेवेति च वतं वेदान्निनश्च स्थाः अत्रेते किं प्र
माणां मित्यत्रादेतं प्रतीतं नवाच्चाद्ये प्रश्नानुपपत्तिः
नहि प्रतीतं देवदत्तो देवदत्तो गोवः प्यामोवेति एवमिति
द्वितीये सा प्रतीतिः प्रमानवाच्चाद्ये यत्तां प्रतिकरणां न
देवादेते प्रमाणा मित्येव हि अन्ये अत्रेते प्रमाणां प्रतिकिं
प्रमाणा मिति प्रश्नार्थस्तथा च विरोधपराघात एवेत्या

भेदप्र. दिखंडनमनुपपन्नं भेदेन प्रमारांष्ट्रं नोनैयाधिकस्या
 ४३ घेनं घटेनास्ति ब्रह्मादेनं. ब्रह्मणि वा. किं न हि घटो घेनं घट
 वृ. प्रतिनवेति प्रश्नार्था ब्रह्मादेनं घटादिव प्रतिनवेति व घ
 टादिव नित्वं दत्तदूपादावेव प्रतीतिं तदव नित्वं चाकाशा
 दोनप्याचान्वयव्यतिरेककोटोः प्रसिद्धिर्वदन्त्यया
 कोटि श्रुतव्यतिरेकि कोटि श्रुतेनैव दत्तनामिनि क
 प्यं प्रश्नानुपपत्तिः अथाप्रश्नानन्तरं त्वया यत्तदृष्टं ते
 नदपिन घटेन. नप्याहि भेदेने किं प्रमाराणि मिनि प्रश्ना
 नन्तरं भेदेनं प्रतीतिं नवेति यत्तद्वया भेदेन द्विवय प्रती
 ति विषयकः प्रश्नः क्रियते तद्देन प्रतीति श्रुते प्रतीतिना वा
 तदा प्रतीतिं नवेति कप्यं प्रश्नः नचेत्तदा तन्नरात् प्रश्न
 वंसा प्रतीतिः प्रमारा वेत्यपि न प्रश्नः सप्रवर्तीति प्र
 श्नखंडने त्वय क्रियमारा प्रश्नखंडनमस्मभिरपि

संचारणीयां ननु भेदेन प्रतीतिः प्रतियोगी भेदं निरूप
 यत्यभेदेन वा प्रतिपन्नः ननावतीचां निरूपणीय भे
 दा प्रतिपन्नो भेदेन प्रतीत्यसंभवान्न सप्रवेवान्नत्राथ
 नुयोगानिवृत्तेः तद्वितीयः प्रथममभेदेन प्रतियोग्य
 भेदग्रहानुपपत्तेः प्रथममभेदमप्रतीत्यभिन्नमेत
 व्यवस्थायितस्य वस्तुना भेदे भिन्नत्वेन व्यवस्थायित
 स्यात्प्रभेदः स्यादिति मदि सैव त्वया सम्पादितत्वा स्त
 न्मभेदामेदाभ्यां च तृतीयैः प्रकारेण संभवत्येव परस्पर
 विरोधो हिन प्रकाशान्तरस्थितिरिति तत्रैव व्यवस्थान्ति
 नतस्माद्भेदो वास्त्येवेति चेत्. नैवं नभिन्नत्वेन प्रतियो
 गिग्रहीताप्यभिन्नत्वेना किं न हि घटत्वादित्वा एवमादि
 करणां स्यापि परस्परविरोधश्च न प्रतीतिः किं न हि व
 स्तुत्वाभावे वस्तुना भिन्नत्वमभिन्नत्वं वेत्यतः प्रका

भेदः रात्ररंतमभवतीति दूमः प्रतीतिस्तु सामग्रीवशान्नक
 ४४ दाविद्भिन्नत्वेन कदाचिदभिन्नत्वेन कदाचिन्नुघटत्वेन क
 दाचिन्नुघटत्वेन कदाचिन्नुघटत्वेन कदाचिन्नुघटत्वेन क
 दनुपपन्नं यदि प्रतियोगिप्रतीतिभिर्भेदाभेदयोरेकतमः ताव
 प्रकारेण न भविष्यतीति न वग्रहस्तदा भेदेन प्रतीति
 प्रतियोगीभेद निरूपक इति गृह्यमाणं आरोप्य निवि
 द्यत इत्यस्माकं सिद्धान्त इत्यत्र इदं रजतमिति परो
 यानन्तरं नेदं रजतमिति भेदग्रहणं न प्रसव्यं सवारह्या
 रोपरोपीन्यत्र साहाय्य इति विशेषः घटः पटो न भवती
 भेदविषयी हि प्रतीतिस्तथा घटं पट इत्यारोप्यतेति निषेधप्रती
 तिः यद्येवं तदा भेदं सम्यगरोप्यन्ति निषेधभागस्य प्रमा
 त्वं कथं ज्ञातुं वेदीत्यस्यापि संप्रैवादितीति चेत् न प्रवृ
 त्तिसम्वादादिना भेदग्रहस्य प्रामाण्यावधारणान्नप

५

टाद्भिन्नत्वेन गृह्यमाणस्य घटस्य जलाहस्यादीनापेदका
 यं विलक्षणाकार्यस्य अवधारणान्न रजतमभिन्नत्वेन
 गृहीतायाश्च भुक्ते रजतकार्यकटकमुकटादीनाम
 दर्शनादभेदग्रहस्याप्रामाण्यावधारणान्न न स्मात्
 घटत्वादित्या प्रकारेण गृहीतेण प्रतियोगिनिस्सृजे
 वान्तेनैव प्रकारेण गृहीते अधिकस्योभेदेनान्योन्यासा
 वान्मना संयुक्तविशेषणान्न रूपेण दीयप्रत्यासन्नौ स
 त्यां भेदे प्रमिति रित्युक्तमुत्पश्यामः किंच भेदप्रती
 तौ न तवापि विप्रतियोगित्वेन न न सामग्रीवैकल्यो
 द्भावने घटेत् किं तस्य प्रतीतिरप्रमेति न वात्पुपरा
 मः प्रमेत्यस्मात्प्रमाकं तस्या च भेदग्रहसामग्रीवैक
 ल्योद्भावनस्य चोत्पत्तिसामग्रीवैकल्यविभावनस्यैव
 तवोपलक्षणं न कत्वा मिति तनुभेदपूर्वकं वावस्थय

भेदप्र. हरां वस्तु पूर्वकं वा भेदग्रहं वस्तु नोर्ध्वगपक्षग्रह
 ४५ रां भ्राद्ये प्रतियोगिग्रहा धातो भेदग्रह इति सिद्धान्त
 व्याकोपः भेदस्यातिः प्रतियोगिकस्य ग्रहराशक्य
 तस्य विशेषराग्नया प्रत्यासत्त्या ग्राह्यो भेदः न प्या
 च वस्तु नोर्ध्वगपक्षे किं विशेषराग्नौ भूतो भेदो भासेत द्विती
 येन प्रथममभिन्नतया यद्वस्तु ग्रहितं तत्पश्चात्क
 थामिव अभिन्नतया गृह्येत तृतीयेन ग्रहरा भेदग्रहं प्रतिक
 रणमिति न वा भ्युपगमः किं भेदवस्तु नोर्ध्वगपक्षग्रहे
 किं विशेषराग्नौ भूतो भेदो भासेत द्वितीयेन प्रथममभि
 न्नतया यद्वस्तु ग्रहितं तत्पश्चात्क थामिव अभिन्नतया गृ
 ह्येत तृतीयेन वस्तुग्रहं वस्तुग्रहं भेदग्रहं प्रतिकारणमिति न
 वा भ्युपगमः स व भेदवस्तु नोर्ध्वगपक्षे व्याहृत्येत का
 र्यकारणाधियोः योगपद्या योगात् योगपद्ये वा सव्ये

तर विधारा वत् कार्यकारणाभावा नुपयान्ति नस्मा
 ज्ञेयग्रहो नास्त्येवेति चेत् मेवं घटत्वपटत्वादित्या प्रका
 रेण प्रतियोग्यधिकारणयोर्ग्रहरा समनं नस्ते भेद
 प्रमेन्युक्तत्वात् अथ कुटिलवचने न वसं नो वस्तु २
 दा इकृत विकल्पतया भ्युपगमभेद एव ग्रहवारा वा
 हिकपुले भेद पूर्वकमेव वस्तुग्रहं वस्तुग्रह पूर्वकं
 व भेदग्रहं पूर्वोत्तरज्ञानयो नुभय विषयत्वा नुभ
 यग्रहस्योभयग्रहान्नयान्न अत्यत्रापियत्र भेदग्र
 हस्तत्र भेदवस्तु नोर्ध्वगपक्षे व ग्रहरां महि भेदग्रहः क्व
 विदयिवस्त्वविषयः अवच्छेदग्रहको धो व्यात् किं
 तं भेदग्रहस्य पूर्ववस्तुग्रहः केवलोप्यस्तीत्यन्यदेत
 न् कारणात्वं नुत्स्येव पूर्ववृत्तित्वादित्यन्योन्याभा
 वभेदं त्वरूपभेदेन विकल्प एव नाचनरति तस्य वस्तु
 ग्रहः त्वत्कृत विकल्पत्रया भः ६ वस्तुमात्रज्ञानस्य = २

भेदप्र.
४६

स्वरूपमात्रवेधर्म्यभेदे तु सविकल्पकेन ग्रहे युग
पदे च ग्रहरां निर्विकल्पकेनापि विसकलितयोर्धु
गपदे च ग्रहरां तु पाधिरूपवेधर्म्यस्थले तु न तत्सा
मग्रीसमावेशावशाद्यप्यायोगं त्रयमपीत्यलं भौत
विकल्पेऽन्तरवेवात्रोरो निव्यावहारीकग्रहेयादृ
शीतवसामग्रीस्येव यारमाप्यिकभेदग्रहेस्माक
मपीत्यत्रोत्तरं सर्वत्र भेदग्रहसामग्रीवैकल्योद्भाव
नारसरवे विधेयमुत्तरमुत्तरोत्तरयुक्तिप्रतीतिं संधा
नविधुरारां पुरस्तात् न धर्म्यभेदो न भवति तत् ३
हि घटपटयोर्घटत्वपटत्वरूपस्य वेधर्म्यस्यापि
ततोद्गीकारेपि तयोस्तास्तृशो धर्मन्तिरभावाद्भेदा
नुपपन्नावभेदपर्यवसानेन दालिङ्गितयोर्घटपट
योरप्यभेदपर्यवसानात्तद्वद्वयोरपि वत्ता
त्

दशधर्माङ्गीकारेऽनन्यत्वात्तद्वद्वयोरपि वत्ता
त्त्वेन पटत्वेन स्वतएव विलक्षणेन घटपटयोर्द्वे
दसिद्धौ घटपटरूपाश्रयात्मवेधर्म्या घटत्वपटत्व
योरपि भेदान् एवं सत्यन्योन्याश्रय इति चेत् न
घटपटभेदग्रहावसरे घटत्वपटत्वयोरपि भेदग्रह
स्यानावश्यकत्वान्न हि त्वाद्भेदेन गृह्यमाणं घ
टत्वं प्रतियोगितावच्छेदकं घटत्वाद्भेदेन गृह्यमा
णां पटत्वस्याधिकरणात्तावच्छेदकमित्यभ्युपग
म्यन्ते स्माभिः किन्तु हि स्वरूपतएव गृह्यमाणो घ
टत्वपटत्वत्वेवास्तवभेदवन्ती प्रतीत्यांगितमधिक
रणां वावच्छिन्न इति सूच्यते ननु यदि घटत्वपटत्वयो
स्तदानीन्तने भेदग्रहो मापेक्षितस्तदा घटत्वमेव प्र
तियोगितमधिकरणां यावच्छिन्नस्तथाव घटो

भेदप्र. विघटाद्भिन्नो गृह्यतेति चेत्कः संदेहो यदि न्नि
 ४७ न्नस्यात्र कप्यं नभिन्न इति चेत् कदाचिदपि तत्वे
 नाग्रहान्न कप्यं नग्रह इति चेत् ग्राह्याभावादिनि
 वस्तुतस्तु वास्तवभेदवंधेन प्रतियोग्याधिकरणा
 तावच्छेदकधर्मयोर्विशोदितत्वां न्नस एव वास्त
 वो भेदतयो. कप्यं गृह्यते वैधर्म्याभावादिनि चे
 त् नभिन्नयोवाश्रययोरेव वैधर्म्यं न्नयावान्यो
 न्नाश्रय इत्युक्तमिति चेत् न. अन्योन्यभेदग्रह
 काले न्योन्यभेदग्रहस्यानुपजीव्यत्वादित्युक्तत्वा
 त् किंच घटत्वे समवेतधर्माभावोपेतं बाह्येति चे घटे
 सति सकलघटवृत्तित्वादेर्द्रुमस्याङ्गीकारान्न
 एवं तन्न तत्रापि न्यनवस्थस्यादिति चेत् अमुघ
 टत्वपटत्वग्रहकाले तेषामपि धर्मरिणाग्रहो ना

पेक्ष्यते येनानवस्थया मूलभूमिः स्यात्ततावतां धर्मा
 रागमङ्गीकारे समपदार्थव्याकोप इति चेत् न. यदा
 मदायस्य धर्मस्य त्वया समपदार्थविहिर्भावना कनी
 यस्तदास्माभिरमीयामेव पदार्थानामन्योन्यविशेष
 राविशेष्यभावापादानेन साक्षात्संवंधपरंपरासं
 वंधस्वरूपसंवंधैः सप्तपदार्था मेवोभिनिवेशनीय
 त्वादिति सिद्धौ वैधर्म्यभेदः ननु सत्याभेदे तत्कालो
 कप्यंभेदः प्रत्यक्षमतमिमन्तविवक्ष्यं स्यात् प्रत्यक्षोव
 बलवताश्रुतिजबुद्धिर्वाधनीयेति चेत् वाच्यतां समा
 नेविवक्ष्येन हि घटपटौ भिन्नाविति प्रत्यक्षं घटपट
 योरिव फतिजधिया समं स्वस्यापि भेदं गृह्णाति तथा
 वतत्र लक्ष्ययाश्रुतिरद्वैतबोधयन्ती प्रत्यक्षजश्रुतिन
 धियोरभेदे वा बाधवाधकभाव इति चेत्. मेवमेदं ग्रा

भेदप्र=

ज्ञाः

भेदप्र० हि प्रत्यक्षस्य रिति प्रत्यक्षं घटपटयोरिव श्रुतिरिति
 ४८ व्यं (समंशस्यापि भेदं गृह्णाति न प्यावतत्रे जाधिया
 सममैद्वैतेन केवलं त्वदभीष्टसिद्धिः प्रपितुममाप्य
 भीष्टमेवं सेषे न्येयं यावत्तासकलानुभूयमान भेद
 प्रत्यक्षस्य श्रुतिरिति जाधियावाध्यत्वस्य त्वयेवोपपादना
 त् ननु घटपटभेदग्राहिरप्याधिया घटपटयोरिव भेदः
 परस्परग्राहो ननु घटात् पटाच्च स्वस्यापि ज्ञानस्याः
 स्वप्रकाशरूपत्वेऽप्यशक्तो स्वप्रकाशनायां हि स्व
 स्वविषयश्च भासते नतु स्वविषयान्न स्वप्रतियोगि
 को भेदोपि नैयाधिकैश्च स्वप्रकाशनायाश्च नभ्यु
 पगमान्न न प्याच घटपटयोः स्वभेदग्राहिप्रत्यक्षे
 राश्रुत्या भेदे सिद्धे नदभिन्नाभिन्नतया घटपटयो
 रप्यभेदोऽववर्जनीय इति चेत्तमेवं यावत्तावेपरीत

स्यापि सन्नवातनप्याहिद्वच नवप्रत्यक्षेरा घटपटयो
 र्भेदे गृहीते घटमिन्नपटमिन्नबुद्धेरपि घटभेदसिद्धि
 र्वेव पटमिन्नघटमिन्नबुद्धेरपि पटभेदसिद्धिः भेदप्रत्य
 क्षं श्रुत्या कलुषीकृतप्रामादयंकप्यमुत्तरोत्तरबुद्धि
 धारा भेदसाधकं स्यादिति चेत्तत्त्वदभिमतार्थपरता
 यां श्रुतिरपि संदिग्धप्रामादया कप्यं प्रत्यक्षं वाधेते
 तितुल्यं ननु घटमिन्नत्वं पदे प्रत्यक्षसिद्धं पटमिन्न
 त्वं बुद्धौ न त्वयामुपगम्यते न प्याय घटपटमिन्ना
 मिन्नभया बुद्धे कप्यं घटभेद इति चेत्तत्त्वतः कृतोपि
 पटमिन्नाभिन्नत्वमपि हेतुः पटेस्माभेगं हिरक्तिर
 यन्ते येन घटपटयोरभेदः स्यात् एवंच यथा यथा तद
 मिन्नाभिन्नत्वेन त्वयामिदः साध्यस्तत्र तत्र तद्विज्ञादि
 न्नतयामया भेद एव साधनीय इत्याद्यभेदस्य प्रत्यक्ष

भेद ३. सिद्धतया न न उत्तरोत्तरबुद्धिधारा भेदोपिवद्राकरा
 ४६ लक्ष्येयाद्यधीव्येयभेदीयाप्यन्यप्यानुपवन्नना
 स्वज्ञानायेक्षप्यादर्थेवा धत्तेनाद्यश्रुतिमिति
 काकुलिकामात्रेरात्त्वज्ञाप्यास्माभिरपि पठनी
 यानत्वस्तुप्रतिबन्दिग्रहः स्वरूपान्तरवद्विचार्य
 त्तां. घटपटभेदग्राहिधिया समं घटपटयोर्भेदः
 कथं ग्राह्यो यदि बुद्धिर्न स्यात्तदा न तत्राप्यनुयो
 गस्तदवस्थराय एव मुत्तरोत्तरबुद्धिधारा नुसवर द्वि-
 शोचरमनुभ्यापि समं भेदाग्रहेतत्र पदमारोप्यश्रु
 तिपूर्वपूर्वविषयतद्विषयपर्यन्तमिदं तन्मा संज्ञायि
 व्यत्यवेति चेत्. मेवमत्र योर्भेदो न गृहीत इति य
 देवत्वयोदाहरणीयं तयोस्तदा व्येनेव प्रमाशो न
 तदानीमिव भेदो ग्राह्यो न ह्ययोरिति द्विवचनव

प्रान्नद्वित्वं वसादित्वेन भासते. अनेन समप्रेदो न
 गृहीत इत्याभिधाने वस्तुतस्तं भेदग्रहः सममित्य
 स्य भेदोपस्थापकत्वात् वादिवाक्यत्वेन मद्वा
 क्यं प्रमाशामेव न भवतीति चेत् विषयावाधा
 नादिव प्रामाशायाम्पुपगमान्न न ह्यतयोर्भेद इति
 समवाक्यादभेद एव प्रतीयतामिति चेत् न. तत्रा
 योग्यतया परस्परव्याघातात् अनयोरित्यभिप्रा
 योदित्वात्मकत्वात् त्वयस्य बोधित्वत्वात्. एवं च
 श्रुतिपदारोपणार्थं पूर्वपूर्वपरित्यक्त्यदेवोत्त
 रोत्तरं त्वयोदाहर्तव्यं तत्र स्वरूपवेधम्या न्या
 भावभेदानादित्वावहुत्वप्यन्तादीनां वात्तद्व
 चनादयत्तमोपस्थिते रावश्यकतया साक्षादर्थ
 तोवाभेदसिद्धौ बाधबुद्धिपरस्परयात्त्वदभिमतता

नभिधा
 य

श्रुते

भेदप्र.
५०
नो

व्यप्रतिपादनपरस्तुहस्तुशास्त्रात्प्रत्यावृत्तिशक्ता
हरतिरस्तेनिसहृरवाधनश्चास्वीबोधबुद्धिपरस्य
रानिर्दिर्निनाधयाश्रयेः पाश्चिमाहोर्धिजीयनइति
नंप्रयश्चररोत्वद्वाप्येवनः यदपि किंच घटपटयोर्भेदे
गृहीते क्रमेणानयो रप्यभेदपर्यवसानं ननावधु
न्यात्वेयवश्रुते नविषयपरिहारेण प्रवृत्त्यभ्युपग
मान्नदमिन्नामिन्नत्वादीनामापि हेतुमांघ्रत्यदा
वाधादेवतत्राप्रवृत्तेः उत्तरोत्तरबुद्धिधारायाः
प्रत्यक्षतोभेदो न गृह्यतइति घटपटयोरेपिभेदो
मास्त्विनिजात्युत्तरभेदः न ह्युत्तरोत्तरग्राहि प्रत्य
क्षोपजीवकं घटपटभेदग्राहि प्रत्यक्षतद्विस्वसाम
ग्रीतिबंधनोन्यनिविषयावाधान्न प्रमाभूतं न तस्य
रिहारविषयान्तरे प्रवर्तमानया श्रुत्यापिवाधि

यत्रभेदग्रहः=२

घटपटभेदप्रत्यक्षसिद्धं सर्वथा=२

तुंनशक्तेननप्याचघटपटौविहायजगदभेदंवी
धयत्तश्रुतिघटपटभेदप्रत्यक्षत्वदिक्कहवलीति
दंतद्विस्वसामग्रीनिबंधनोन्यनिविषयावाधा
प्रमाभूतं न तस्यपरिहारेविषयान्तरे प्रवर्तमानया श्रु
त्यापिवाधितं न शक्तेनभेदं सर्वथा नास्कांदिह
मीहो. एवमुत्तरोत्तरबुद्धिधारायामपियत्रयत्र
भेदो ग्राह्यस्तत्रस्य पुनः श्रुतेः प्रवृत्तिरसंभावनी दी
तादिपशावहिंसा श्रुतेविवक्षयावाद्यधीराद्य
भेदीयाप्यन्यप्यानुपपन्नतास्वसं नापेक्षरागाद
नो- नैवाध्यतेनाधयागमैरिति त्वद्वाः वैरूपमस्तु किं
यद्यावयोरभेदस्तदाज्ञानी हि मम हृदिसंप्रानि कि
मास्ति न ज्ञायते वेद्यावच्छेदभेदो न स्यादिति चेत्
अवच्छेदभेदमङ्गीकरो विविदवच्छेद्यभेदेकस्तेद्वयः

नहिसंभवतिज्ञायतेनज्ञायतेवेति अवच्छेदभेदेन स्यादितिचेत्

भेदप्र. सोप्यस्तु व्यावहारिक इति चेत् तत्किमवच्छेदभेदः
५१ पारमार्थिकस्तथावजितमस्माभिः अवच्छेदभे-
दोप्यपारमार्थिक इति चेत् तत्किमप्यममहदयं
न ज्ञानासिद्ध्याभिन्नं सर्वमज्ञस्तु वदद्वास्ती
निति चेत् नूनं धुर्यवामोसिपदेव ब्रह्मज्ञानानोपि
नापवृज्यसे अविघाक कलना न प्यात ज्ञायत इति चे-
त् न अविद्याब्रह्मभिन्नामन्यमानः कथं वा तल्लज्जसे
नत्वस्तु भेदोस्माभिः परं नाङ्गाक्रियत इति चेत् नत्वस्तु
इत्य' भेदङ्गीकारादेव भेदाभावाङ्गीकारेपि प्रतियोगिनो
भेदस्यावश्याङ्गीकारात् तस्मादेवं भेदास्वभावा-
य नान्यंगरायतः क्वचित् आस्तेन धीनधीरस्य भेदः
संवारकोलिषु किंच सर्वाभ्येति तत्र ब्रह्मतदेव परमा
त्मेत्युदीरयामः तस्यापेक्षे रितरैः समं भेदेव स्ता

नमुमुक्षुरागतं ह्यवरा म न निदिध्यासनादौ श्रुतिः
बोधिने प्रवृत्तिस्तु अन्यथाभिन्नत्वेनाप्रतिपत्तेः
रमात्मपान्मानिवाशरीरादीनां साक्षात्कारेपि सं-
पन्न इति वक्ष्या योगाभ्यासादिक्लेश इत्यवश्यं भेदज्ञानं
मनुसरणीयं शरीरादिभिन्नत्वेनात्मज्ञानं यज्ञदेव
तत्त्वज्ञानं न प्यावधीधनावाधनायास्पतदा प्रज्ञां
प्रयथदेव चिन्नामशिपाशिलममबोयदिछये
नितुल्यागाप्या एवं सिद्धे पारमार्थिकभेदे आत्म-
नानासिद्धेः आत्मत्वं नातावन्निज्ञानित्वात् घट
त्ववत भेदनादात्म्ये चैत्रात्मवृत्त्यन्योन्याभावप्र-
तियोगिधर्माधिकरणां तस्माच्चैत्रात्मवृत्त्यान्यो-
न्याभावप्रतियोगी न चैत्रवृत्त्यताभावप्रतियोगी
ति व्यतिरेकाप्रलंबे चैत्रमेवादिभिन्नं अनित्यज्ञाना

करणात्वाद्यदेवात्यन्नाभावविरोधि धर्माधिकरणात्वात् धर्म
त्यन्नाभावविरोधि धर्माधिकरणात्वादधर्मात्यन्ताभावो विरोधि
नाधिकरणात्वात् न्यदेवं न देवं यथा घटश्चानित्य धर्मा
ज्ञानानाधिकरणाच्चेन्नस्माच्चेत्तादृशित्वांश्च ह प्रति धि ४

योगिपारमार्थिकभेदाधिकरणांकुल्यात्पन्नाभा
वविरोधिधर्माधिकरणात्त्वान् उन्वात्पन्नाभा
वविरोधिधर्माधिकरणाद्वाभावनात्पन्नाभाव
विरोधिधर्माधिकरणात्त्वाननित्यज्ञानानाधि
करणात्त्वान् अनित्यज्ञानान्यत्ताभावविरोधिध
र्माधिकरणात्त्वानानित्यज्ञानाधिकरणात्त्वान् नि
त्येष्टान्यत्ताभावविरोधिधर्माधिकरणात्त्वान्
नित्यप्रयत्नानाधिकरणात्त्वादनित्यप्रयत्ताभा
वविरोधिधर्माधिकरणात्त्वादनयदेवंतदेवं
व्यावृत्तनवाहन्त्यात्तस्मान्नप्योवेचिआनुपप
न्निरेवविषयवाधकस्तर्कः सर्वत्र ननु नित्यज्ञाना

द्यधिकरणात्वेन ब्रह्मराः किंतु तद्रूपत्वमेव श्रूयते हि
 नित्यं विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति चेत् यद्विब्रह्मभिन्नं स
 चेत् तदाऽनित्यज्ञानरूपत्वं दुःखरूपत्वमनित्यसुख
 रूपत्वं च ब्रह्मराः किन्नाभ्युपेयि नित्यं विज्ञानमा
 नंदं ब्रह्मेति श्रुत्या नित्यज्ञानस्य आत्मकत्वाभावं प्र
 तियादयत्याहुः स्वादिप्रतिरूपता प्रतिविशेषादि
 ति चेत् तान्किमेकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति श्रुतिर्वी
 हंतुमुद्यते सिययाहुः स्वाद्यात्मकत्वमपि ब्रह्मणः
 प्रतियाद्यते अस्तूभय रूपत्वमेव ब्रह्मरा इति चेत्
 तर्हि सुखलोलुपतयाहुः स्वात्यन्ताभावमुक्तिर्वा
 दिनमुपहृसासी स्वयंच दुःखवमपीयुक्तिर्द्वाक
 रोपीति चोक्त्या मृतेत्यक्तलज्जं यद्यपि ब्रह्मण
 स्रवरूपत्वं तस्यापि मुक्तीदशायां सुखसु रूपता

भेदप्र. भिव्यक्तिमात्रं न तदुःखवरूपता हिव्यक्तिरपि।
 ५३ येन तदुःखमयी मुक्तिः स्यात् प्रयत्ने स्वानन्तं ब्रह्म
 शरीररूपं तच्च मोक्षे प्राप्तिरिति चेन्न तत्किं
 मुक्तौ ब्रह्मराः स्वरूपमपि हीयते तर्हि स स्वरू-
 पतापि कथं स्यात् यवमानीयमेकोनिः शब्दः
 प्रवर्ततेत्यवज्ञादेवेति चेन्न अस्तीनामेव त्वर २
 दिशा परस्परकलहात् तर्हि अस्तीनां कागानिः
 नित्यं विज्ञानमात्रं दं ब्रह्मेति अनेन आवदय म-
 र्प्यः विशिष्टं ज्ञानं यस्येति विज्ञानं ज्ञानस्य च
 विशेषो नित्ययेव आनंदश्च सखं तद्यस्यासि
 तदानंदं मत्त्वर्थायाव्युत्पत्त्येन न प्यानपुंसकालिं
 गतापि सम्पद्यते एतच्चापरब्रह्मस्वरूपकथनं
 त्वेव ब्रह्मरागी वेदितव्ये परंचापरमेव वेत्येव कि-

मपरं ब्रह्मेत्याकांक्षावचनात् आनंदं ब्रह्मरागी
 रूपमिति अनेन स आनंदं सखं ब्रह्मरागी रूपस्व-
 रूपं कथमेवमित्याहुः तच्च मोक्षे प्राप्तिरिति चेन्न
 नो धनस्तत् सखं रूपत्वं मोक्षे प्राप्तिरिति चेन्न यदि
 ब्रह्म सखं रूपत्वं स्यात् तत्राप्यामोक्षे मोक्षदशाया-
 मपि सखं सोभाव्यं तस्य स्वात् तच्च नास्ति प्रमा-
 रात्राद्यान्तयद्ब्रह्म रूपं सखं तच्च नित्यं तदाताम-
 पिसादात् क्रियेत आनित्यं चेद्ब्रह्मरागी नित्यस्य
 स्वरूपतया कथं व्यवतिष्ठेत् तन्न नित्यमेवा-
 विद्यावशादिदानीं तदतामिव्यक्तिरिति चेन्न त-
 त्किमविद्यायां निवृत्तायां निवृत्ते च शरीरोद्दिष्टा-
 दो नित्यसखं विषयका सादात्कारो जन्त्यते न
 त्पूर्वसन्नेव सादात्कारस्तदानीं स्वाभिन्नसखं

भेदप्र. रूपं विषयमासादयति आद्ये तस्य सादात्का
 ५४ रस्योपादकविना नावदास्तं जन्यश्चेन्नदाज
 न्यभावत्वेन विनंदयति नदिना शोवा कथं न सं
 सारयरावति अथो न्यन्नोपि धुं संवन्न विन
 प्रयत्नीति मन्तं न हि ब्रह्म भिन्नत्वे कथं नादेतमं
 गः ब्रह्मा भिन्नत्वे कथं मुत्पादी अथ ब्रह्मा भि
 न्नमेवानुसन्नं अपरं सुखं विषय रूपलाभस्त
 स्या विद्यायां निवृत्तायां मिनिमनं नदा सादा
 त्कारादभिन्नस्यैव नित्यस्य सुखस्य को ग्रो
 विषयीभाव इति त्वमेव परिभावय अविद्या
 निवृत्तिरेव विषयीभाव इति चेन्न तस्या एव किं
 निवर्तकं ब्रह्म सादात्कारश्चेत् तस्यैव किं
 निवर्तकं ब्रह्म सादात्कारश्चेत् स एवमेव किं

नानन्यवर्तयत् एवं नासीदिति चेत् न किंत
 दभिन्नं ब्रह्मापि नाश्रसीत् ब्रह्म भिन्न एव सादा
 त्कारो विद्याभावा विद्यां विरोधिनीयतीति चेत् निर्व
 त्त सादात्कारः सत्यश्चेन्नदा तेनेव भेदो ह सत्य
 श्चेन्नदा सत्यत्वा विशेषे कथं न विपरीत एव ति
 वत्प्रां निवर्तकभावः तस्माद्ब्रह्म परमात्मा तश्च
 इत्यप्यान्तरं न च क्षेत्रज्ञेभ्यो भिन्नं नित्यं ज्ञानेष्ट
 रत्वा प्रयत्नाधिकरणां स्वदुरवधर्मा धर्मभावनादिवत्त्वा
 पक्षे वस्तु विशेषपुणानाधिकरणाजगत्कर्तृसंहर
 कदेन्नष्टात्मा भिन्नत्वेन शरीरादिभिन्नश्चेन्नदेव तस्य त्वे
 च सादात्कारः अवशामनन निदिध्यास्तन्नर्तमा
 धीत्सवा सना मिप्या ज्ञानोन्मूलनव्यापारः समाता
 धिकरणादुःखप्रागभावा समानकालीनदुःखवधं

भेदप्र. सरूपं मोक्षजनयित्वानिवर्तनं अस्तुनाशनात्
 ५५ स्वजनसंस्काराददृष्टनाशनाश्यादेववालस्य
 निवृत्तिस्वप्नप्रमाणाप्रमेयसंगप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धि
 द्वावयवतर्कनिरासिवाद्यजन्मवितंडाहत्वाभास
 चलजानिनिग्रहस्यानरूपयोऽप्युपधावितक्त
 सप्रपदार्थाप्रत्याकलनपरिणोदितपरममाय
 मार्गस्यात्मशरीरेंद्रियार्थबुद्धिमनःप्रवृत्तिदोष
 प्रेत्यभावफलदुःखाद्यवनिरूपहेयोमूलत्वद्वारा गी=
 दशविधप्रमेयसमूहातंवनरूपसादात्कारसम
 नन्तरभावीकेवलात्मनिनिविकल्पकरूपः सति
 चनिर्विकल्पके आत्मभिन्नाकिमापिनभासतेति
 गुरागनिरंजनादिश्रुतयोपितमेवाधिकृत्यप्रवृ
 त्ताः पारमार्थिकत्वापारमार्थिकत्वविभागोऽप्युप

तिषादिसादान्मोक्षानुकूल्यविरहप्रयुक्तएवशं
 कराचार्यप्रभृतीनामपिमावेदेवनात्पर्यमिति
 युक्तस्यामः तस्मात्प्रामाणिकोनिवेधश्चेद्देदः
 प्रामाणिकस्तदानिवेधयेन्नभेदस्यभेदः प्रामाणि
 कस्तदा अदेतसिद्धिश्चेन्नत्यासिद्धिर्देतंतस्तथा
 अप्यनादेतसिद्धिश्चेत्सिद्धिर्देतंतस्तथा सत्याश्र
 त्यास्थितैदतकप्यं देतंतसेत्स्यति असत्यैवस्थि
 तैदेतैकप्यं देतंतसेत्स्यति अदेतकोपिधर्मश्चेत्
 ब्रह्मरायस्तीतिमन्यसे तर्हितैतंसमायाजनवे
 दंतनिरंकुशशा ब्रह्मेवादेतमितिचेन्नविवादस्त
 दावयोः ब्रह्मसाः श्रुतिबोधात्वंकेन्याभ्युपगमो
 ने आत्मन्याजानिकंभेदमज्ञानामुमुक्षवः मा
 भूवन्नफलायासा इतिभेदप्रकाशितः समाप्तः

९-११-९०

५६

न्याय

इति मेदप्रकाशमग्नम्

नं० १२३३ अक्षर १५ पंक्ति १३